القرآن الكريم

آسان ترجمه

تعلیم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

سُوْرَةُ الْمُجَادَلَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اِثْنَتَانِ وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ مجادله په مدینه کښې نازل شوې ده | (شروع) د الله په نامه چه ډېر مهربان ډېر زیات رحم کوونکے دے | دے کښې ۲۲ آیتونه او ۳ رکوع دی

د الله په نامه شروع کوم چه ډېر مهربان د ډېر زیات رحم خاوند دے

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِيْ تُجَادِلُكَ فِيْ زَوْجِهَا وَ تَشْتَكِيْٓ

بیشکه | واورېدله | الله | خبره | د هغې ښځې چه | جګړه یې کوله تاسره | د خپل خاوند په حقله | او شکایت یې کولو

بیشکه چه الله تعالیٰ د هغې ښځې خبره واورېدله چه د خپل خاوند په حقله یې تاسره تکرار کولو او د الله تعالیٰ ته

اِلَى اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ①

د الله ته | او الله | آورېدے | ستاسو د دواړو خبرې | بیشکه الله | آورېدونکے | لیدونکے دے

یې شکایت کولو او الله تعالیٰ ستاسو د دواړو خبرې آورېدې یقیناً الله تعالیٰ هر څه آوري هر څه ویني

اَلَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْكُمْ مِّنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ مَّا هُنَّ اُمَّهٰتِهِمْ ۭ

کوم خلق چه | ظهار کوی | له تاسو نه | د خپلو ښځو سره | نه دی | دوئ | میندے د دوی

په تاسو کښې څوک چه د خپلو ښځو سره ظهار کوی ، نو هغه ښځې د دوی (څه) میندے (خو) نه شی

اِنْ اُمَّهٰتُهُمْ اِلَّا الّٰۗـِٔيْ وَلَدْنَهُمْ ۭ وَاِنَّهُمْ لَيَقُوْلُوْنَ مُنْكَرًا

نه دی میندے د دوی | مګر | هغه چه | زېږولی یې دی دوی | او بیشکه دوی | وائی | نا معقوله

میندے یې خو یې بس هغه دی چه دوی یې زېږولی دی او په دے کښې شک نشته چه دوی یوه نامناسبه

مِّنَ الْقَوْلِ وَزُوْرًا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ② وَالَّذِيْنَ

خبره | او دروغ | او بیشکه الله | معاف کوونکے | ډېر بخښونکے دے | او کوم خلق چه

او دروغ خبره کوی ، او بیشکه الله تعالیٰ معاف کوونکے بخښونکے دے - او څوک چه

يُظٰهِرُوْنَ مِنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيْرُ

ظهار کوی | خپلو ښځو سره | بیا دوئ واپس شی | له هغه څه نه | چه دوئ ویلی دی | نو آزادول د یو

د خپلو ښځو سره ظهار وکړی ، بیا د خپلے خبرے نه واپس کیدل (یعنی تلاق کول) غواړی ، نو هغه په ذمه

رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَاۗسَّا ۭ ذٰلِكُمْ تُوْعَظُوْنَ بِهٖ ۭ وَاللّٰهُ

یو غلام | وړاندې له دے نه چه | دوئ دواړه یو بل ته لاس ووړی | هم په دے خبره | تاسو ته نصیحت کولے شی | او الله

یو غلام آزادول دی ، وړاندې له دے نه چه دواړه یو بل سره یوځائے شی دا حکم دی چه تاسو له دے نه نصیحت واخلئ او الله

بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ③ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

په هغه څه | چه تاسو یې کوئ | خبردار دے | نو څوک چه | بیا نه مومی (غلام) | نو روژے دی | د دوؤ میاشتو

ستاسو په کارونو ښه خبر دے ۔ نو څوک چه غلام پیدا نه مومی ، نو دوه میاشتے روژے د پرله پسے

مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَاۗسَّا ۚ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ

پرله پسے | وړاندې له دے نه چه | دوئ دواړه یو بل ته لاس ووړی | نو څوک چه | دا یے ونه کړے شی | نو طعام ورکول دی

ونیسی . د دے نه وړاندې چه دواړه یو بل سره یوځائے شی او څوک چه دا هم نه شی کولے ، نو شپیتو

سِتِّيْنَ مِسْكِيْنًا ؕ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ وَتِلْكَ

شپیتو (۶۰) | مسکینانو ته | دا | حکه چه تاسو ایمان راوړئ | په الله | او د ده په رسول باندې | او دا

مسکینانو له د خوراک ورکړې دا (حکم) حکه (دی) چه تاسو په الله او د ده په رسول ایمان راوړئ. او دا د الله

حُدُوْدُ اللّٰهِ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۴﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ

حدودونه دي | د الله | او کافرانو د پاره | عذاب دے | دردناک | بیشکه | کوم خلق چه

مقرر حدونه دي ، او منکرانو له دردناک عذاب مقرر دے . څوک چه د الله او د ده د

يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ كُبِتُوْا كَمَا كُبِتَ الَّذِيْنَ

مخالفت کوي | د الله | او د ده د رسول | دوي ذليله کړے شي | لکه چه ذليله کړے شوي وو | هغه خلق چه

رسول (د حکم) نه مخالفت کوي ، هغوي به داسے خوار شي لکه مخوانی خلق چه خوار

مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ

له دوي نه وړاندې وو | او بیشکه نازل کړل موږ | آیتونه | واضحه | او کافرانو د پاره | عذاب دے

شوي وو او موږ خو څرګند آیتونه رالیږلي دي او منکرانو له سپکوونکے عذاب

مُّهِيْنٌ ﴿۵﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ؕ

رسوا کوونکے | په کومه ورځ چه به | دوي راپاڅوي | الله | ټول | بيا به وښائي دوي ته | هغه څه | چه دوي به کول

مقرر دے . په کومه ورځ چه الله تعالیٰ دا ټول خلق (د قبرونو نه) راپاڅ کړي بيا څه چه به دوي کول هغه ټول به ورته وښائي

اَحْصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسُوْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۶﴾ ع

سنبال ساتلي دي دا الله | او دوي هير کړي دي دا | او الله | په هر څيز باندې | ګواه دے .

د هغه کارونه الله خوسنبال ساتلي دي او د دوي نه هير شوي دي، او الله تعالیٰ په هر څيز باندې ښه خبر دے .

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ

آيا نه دي کتلي تا | چه بيشکه الله | پوهيږي | په هغه څه | چه په آسمانونو کښے دي | او په هغه څه | په زمکه کښے دي

آيا تا په دے خبره غور نه دے کړے چه الله تعالیٰ ته د آسمانونو او د زمکے هر څيز ښه معلوم دے؟

مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ

نه وي | پټه مشوره | د دريو کسانو | مګر دے (الله وي) | څلورم په دوي کښے | او نه د پنځو

په دريو کسانو کښے هيڅ د غوږ مجلس داسے نه کيږي چه څلورم پکښے الله نه وي او نه په پنځو کښے

اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَآ اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ

مګر هغه (الله) وي | شپږم په دوي کښے | او نه کم | له دے نه | او نه زيات | مګر دے وي | د دوي سره

په کوم کښے چه شپږم الله نه وي او (د غه شان) نه د دے نه کم او نه د دے نه زيات ليکن هغه (الله) د دوي سره وي

اَيْنَ مَا كَانُوْا ۚ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ

کوم ځائے کښے | چه دوي وي | بيا به | دے وښائي دوي ته | څه چه | دوي کول | په ورځ | د قيامت

دوي په هر ځائے کښے چه وي ، بيا د قيامت په ورځ به خپل کارونه ور ته وړاندې کيږي

إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝٧ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا

بیشکه الله | په هر شیز باندې | پوهه دے | آیا تا نهٔ دی کتلي | هغه خلقو ته | چه منع کړے شوی وو

بیشکه چه الله تعالیٰ ته هر څهٔ معلوم دی. آیا تهٔ دَ هغه خلقو حال ته نهٔ ګورے چه دَ ناجائزه پټو

عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ

دَ پټو مشورو نه | بیا دوئ راګرځي | هغه څهٔ ته | چه منع کړے شوی وو | له هغې نه | او دوئ پټه مشوره کوي

مشورو نه منع کړے شوی وو، بیا دَ کوم خبرے نه چه دوئ منع کړے شوی وو هم په هغې کار کښې لګیا دی او دَ

بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ۚ وَإِذَا جَاءُوكَ

په ګناه | او سرکشئ | او دَ رسول دَ نافرمانئ (سره) | او هر کله | چه دوئ راځي تا ته

ګناه او دَ زیاتي کولو او دَ رسول ﷺ دَ نافرمانئ په حقله پټ پټ مجلسونه کوی او چه (اے نبي!) تا ته راځي مخ

حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ

نو سلام کوی تا ته | په داسے لفظونو سره | چه سلام نهٔ دے کړے تا ته په هغه سره | الله | او دوئ وائي | په خپلو زړونو کښے

شي نو په داسے ټکو درباندې سلام اچوی چه الله درباندې هغے سلام اچولے نهٔ دے او په خپلو زړونو کښے وائي

لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ ۚ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا

چه ولے نهٔ | راکوی عذاب مونږ ته الله | په هغه څهٔ | چه مونږ یے وایو | کافی دے دوئ لپاره | دوزخ | دوئ به داخل شي دے ته

چه څهٔ مونږ وایو الله تعالیٰ مونږ له دَ هغے سزا ولے نهٔ راکوی دے خلقو له دوزخ بس دے، هغوئ به په کښے ورننوځي

فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا

پس بد دے | ځائے دَ ورتللو | اے | ایمان والو! | هر کله چه تاسو یو بل سره پټه مشوره کوئ | نو پټه مشوره مهٔ کوئ

او دَ څهٔ ډیره خرابه ټیکاو ته ده اے مؤمنانو! هر کله چه غونډه مجلس کوئ نو دَ ګناه دَ زیاتي او دَ

بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ

دَ ګناه | او سرکشئ | او دَ رسول دَ نافرمانئ | او پټه مشوره کوئ | دَ نیکئ | او پرهیزګارئ

رسول ﷺ دَ نافرمانئ په حقله هیچرے مشورے مهٔ کوئ بلکه دَ نیکئ او دَ پرهیزګارئ په حقله صلاح مشوره

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝٩ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ

او ویریږئ | دَ الله نه | هغه ذات | چه طرف دَ هغهٔ ته به | تاسو جمع کولے شئ | بیشکه | پټه (دَ غونډ) صلاح کلاګانے | خو دَ شیطان کار دے

کوئ او دَ الله تعالیٰ نه ویریږئ چه تاسو ټول به ورته راټولیږئ. غونډ پټے صلاح کانے دَ شیطان په لمسه کیږي

لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا

چه غمژن کړي | هغه خلق چه | ایمان یے راوړے دے | او نهٔ دے | هغه دوئ ته نقصان ورکوونکے | دَ هیڅ شیز | مګر

چه مؤمنان پرے غمژن کړي، حال دا دے چه دَ الله تعالیٰ دَ حکم نه بغیر شیطان هغوئ ته هیڅ ضرر نهٔ

بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝١٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

په حکم دَ الله | او هم په الله باندې | پکار دے چه توکل وکړي | مؤمنان | اے | ایمان والو!

شي رسولے او ایمان والو له خو بس هم په الله تعالیٰ توکل کول پکار دی اے مؤمنانو!

إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللّٰهُ
هر کله چه | وُ ویلے شي | تاسو ته | چه کشاده کیني تاسو | په مجلسونو کښے | پس کشاده کوئ ځائے | فراخي به پیدا کړي | الله
هر کله چه درته وُ ویلے شي چه په مجلس کښے لږ ځائے ارت کړئ نو تاسو ځائے ارت کړئ الله تعالیٰ به تاسو له ارتیا

لَكُمْ ۚ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا
تاسو د پاره | او هر کله چه وو ویلے شي | چه پاڅئ | پس پاڅئ | اوچت به کړي | الله | د هغه خلقو چه | ایمان ئے راوړے دے
ځائے درکړي او چه درته وو ویلے شي چه پاڅئ وُ دریږئ نو پاڅئ ، الله تعالیٰ به په تاسو کښے د مسلمانانو

مِنْكُمْ ۙ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
له تاسو نه | او د هغه خلقو | چه ورکړے شوے دے | علم | درجے | او الله | په هغه څه | چه تاسو ئے کوئ
او د علم د خاوندانو مرتبے اوچتے کړي . او الله تعالیٰ ستاسو په کارونو ښه

خَبِيرٌ ١١ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوٓا إِذَا نٰجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا
خبردار دے | اے ایمان والو ! | هر کله چه | پټه مشوره کوئ تاسو | رسول سره | نو وړومبے ورکړئ تاسو
خبر دے اے مؤمنانو ! تاسو چه د پیغمبر سره پټه صلاح مشورے کوئ نو د خپلو پټو صلاح

بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ
وړاندې | د خپلے مشورے نه | صدقه | دا کار | غوره دے | تاسو د پاره | او | زیات پاکیزه دے
مشورو نه وړاندې څه (لږ ډیر) خیرات ورکوئ ، دا کار تاسو د پاره ډیر بهتر دے او د پاکۍ ذریعه ده

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٢ ءَأَشْفَقْتُمْ
پس که چرے بیا نه مومئ تاسو | نو بیشکه | الله | ډیر بخښونکے | مهربان دے | آیا تاسو وُ ویریدئ
خو که د خیرات توفیق نه لرئ نو بیشکه چه الله تعالیٰ بخښونکے رحم کونکے دے آیا تاسو د دے نه ویریدلئ

أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقٰتٍ ۚ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا
(له دے نه) چه تاسو وړومبے ورکړئ | وړاندې | د مشورے خپلے نه | صدقے ؟ | بیا هر کله چه | تاسو دا ئے وُ نه کړل
چه د خپلو پټو مشورو نه وړاندې څه لږ ډیر خیرات ورکړئ ؟ نو (خیر دے) چه دا کار درنه پوره نشو

وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ
او معاف وکړه | الله | تاسو ته | نو قائم کړئ | مونځ | او ورکړئ | زکوٰة
او الله تعالیٰ تاسو ته معاف وُکړه نو (اوس) د مونځ پابند وُسیږئ او زکوٰة ورکوئ

وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٣ ع ٢
او حکم منئ | د الله | او د ده د رسول | او الله | خبردار دے | په هغه څه | چه تاسو ئے کوئ .
او د الله تعالیٰ او د ده د رسول هره خبره منئ ، او الله تعالیٰ ته ستاسو ټول کارونه معلوم دي .

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۖ
آیا تا نه دي کتلي | هغه خلقو ته چه | دوستي کوي | د دلے قوم سره | چه غضب کړے دے الله | په هغوی باندې
(اے پیغمبره!) آیا تا هغه خلقو ته نه دي کتلي چه د داسے قوم سره دوستي لري په کوم چه د الله تعالیٰ غضب نازل شوے دے

مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ

نه (خو) دوئ | له تاسو نه دی | او نه له هغوئ نه | او دوئ قسم خوری | په دروغو

دا (منافقان) نه تاسو سره دی او نه د هغوئ (کافرانو) سره دی ، او سره د پوهې په دروغ قسمونه

وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝١٤ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۭ اِنَّهُمْ

او دوئ پوهیږی | تیار کړے دے | الله | دوئ د پاره | عذاب | سخت | بیشکه

خوری . الله تعالیٰ هغوئ د پاره سخت عذاب تیار کړے دے ، بیشکه هغه

سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٥ اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً

بد دی | هغه څه چه دوئ ئے | کوی | جوړ کړی دی دوئ | قسمونه خپل | ډال

کارونه ډیر خراب دی چه هغوئ ئے کوی . دوئ د خپلو قسمونو نه ځان له ډال جوړ کړے دے

فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝١٦

پس منع کوی دوئ (خلق) | د لارے نه | د الله | نو دوئ د پاره | عذاب دے | رسوا کوونکے

بیا خلق د الله تعالیٰ د لارے نه منع کوی پس هغوئ د پاره د ذلت عذاب مقرر دے .

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۭ

هیڅ کله به په کار رانه شی | د دوئ | مالونه د دوئ | او نه | اولاد د دوئ | د الله په وړاندې | هیڅ هم

د هغوئ مال او د هغوئ اولاد هغوئ هیڅ د الله تعالیٰ (د عذاب) نه بچ کولے نه شی

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۭ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝١٧ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ

هم دا خلق دی | دوزخیان | دوی به | په دے کښې | همیشه دی | په کومه ورځ چه به | راپاڅوی دوئ له

هم دغه خلق دوزخیان دی تل به پکښې (لوغړن) پراته وی ، په کومه ورځ چه الله تعالیٰ دوئ

اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ

الله | ټول | نو دوئ به قسمونه خوری | د ده په وړاندې | لکه چه | دوئ به قسمونه خوری | ستاسو په وړاندې

ټول بیا راژوندی کړی نو د الله د وړاندې به داسے قسمونه خوری لکه څنګه چه (نن) ستاسو په وړاندې خوری

وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰي شَيْءٍ ۭ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ۝١٨

او دوی خیال کوی | چه دوی | په (څه) فائده کښې دی | واوره ! | بیشکه | هم دوی | دروغژن دی

او دا خیال کوی چه ګنی د دوئ څه دین ایمان شته نشته واوره ! چه دوی بالکل دروغژن دی

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰىهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ۭ اُولٰٓئِكَ

غالب راغلے دے | په دوئ باندې | شیطان | پس ده هیر کړو له دوئ نه | ذکر د الله | هم دا دله

(خبره دا ده چه) په دوئ باندې شیطان قابو موندلے دے نو د الله تعالیٰ یاد ئے ترے نه هیر کړے دے ، هم دغه

حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ۭ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝١٩ اِنَّ

ډله | د شیطان | واوره ! | بیشکه | ډله | د شیطان | هم دوئ دی نقصان موندونکی | بیشکه

د شیطان ټولګے دے او په دے پوهه شه چه د شیطان ټولګے به په تاوان کښې پاتے وی ، څوک

الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗۤ اُولٰٓئِكَ فِى الْاَذَلِّيْنَ ۝٢٠
کوم خلق چه | مخالفت کوی | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | هم داخلق دی | په ډیر زیات ذلیله خلقو کښې
چه دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول مخالفت کوی نو هم دغه غورزیدلی خلق دی۔

كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِىْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِىٌّ عَزِيْزٌ ۝٢١
ولیکل | الله | چه خامخا به غالب یم زهٔ | او زما رسول | بیشکه الله | ډیر زور آور | غالب دے
الله تعالیٰ دا لیکلی دی چه زهٔ او زما رسول به غالب پاتے یو، بیشکه الله تعالیٰ دَ قوت خاوند دے ډیر غالب دے

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَآدُّوْنَ
تهٔ به بیا نهٔ مومے | یو قوم چه | ایمان لری | په الله | او په ورځ | دَ اخرت | چه دوستی به وکړی
تهٔ به هیڅ چرے دا ونهٔ مومے چه څوک په خدائے او په رسول باندې ایمان لاوړی هغوئی دِ داسے خلقو سره

مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْۤا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ
دَ هغه چا سره چه مخالفت کوی | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | اګرچه | وی هغوئی | پلاران دَ دوئی | او ځامن دَ دوئی
دوستانے وساتی چه دَ الله او دَ رسول مخالف وی اګرکهٔ هغوئی ئے پلاران، یا ځامن یا ورونړه

اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِىْ قُلُوْبِهِمُ
یا | ورونړه دَ دوئی | یا خپلوان دَ دوئی | هم داخلق دی | چه لیکلے دے (الله) | په زړونو دَ دوئی کښې
یا دَ کورنئی نور خلق وی ۔ هم دغه کسان دی چه الله تعالیٰ دَ هغوئی په زړونو کښې (دَ) ایمان

الْاِيْمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْهُ ؕ وَيُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ
ایمان | او دَ دوئی مدد ئے وکړو | په یو روح سره | له خپل طرف نه | او دوئی به داخل کړی دوی | په باغونو کښې
نقش ټینګ کړے دے او هغوئی ئے په خپله مهربانئی مضبوط کړی دی او داسے باغونو ته به ئے ننباسی

تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ
چه بهیږی به | لاندې دَ هغې نه | ولے | همیشه به وی | په هغې کښې | الله راضی شو | له دوئی نه
چه دَ هغې لاندې به ولے بهیږی، تل به پکښې استوګن وی الله تعالیٰ به دَ هغوئی نه راضی وی

وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝٢٢ ع۳
او دوئی راضی شول | له دهٔ نه | هم دا ده | ډله دَ الله | واوره! | بیشکه ډله دَ الله | هم دوی دی خلاصے موندونکی
او هغوئی به دَ الله تعالیٰ نه راضی وی، هم دغه دَ الله تعالیٰ توګے دے او ښهٔ واوره! چه دَ الله تعالیٰ توګے همیشه کامیاب دے۔

سُوْرَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِىَ اَرْبَعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورۃ حشر په مدینه کښې نازل شوې او په دے کښې ۲۴ ایتونه او درې رکوع دی | (شروع) په نامه دَ الله چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے
دَ الله په نامه شروع کوم چه بے حده مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
پاکی بیانوی دَ الله | هغه څیزونه | چه په آسمانونو کښې | او هغه | چه په زمکه کښې دی | او هم دے | غالب
دَ الله تعالیٰ پاکی بیانوی هر څهٔ چه په آسمانونو او په زمکه کښې دی او هغه ډیر زور آور دَ حکمتونو

الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِيٓ أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ

دَ حکمت خاوند دے | دے دے هغه ذات چه | راوے ویستل | هغه کسان | چه کافران شو | له اهل کتابو نه

خاوند دے - الله تعالیٰ هغه ذات دے چه کتابیان کافران ئې په وړومبي ځل په

مِنْ دِيٰرِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ۚ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا ۖ وَظَنُّوٓا

دَ دوی له کورونو نه | دَ وړومبي حشر په وخت | تاسو ګمان نهٔ کولو | چه راوُبه ځي دوئ | او دوئ خیال کولو

جمع دَ کورونو نه وویستل . ستاسو (خو) دا ګمان (قدرله) نهٔ وو چه دوئ به وُځي او دَ هغوی

أَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَأَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ

چه دوئ به | بچ کړی | دَ دوئ قلعے | دَ الله نه | پس راغے دوئ ته (عذاب) دَ الله | کوم ځائے نه

دا ګمان وو چه خپلے قلعے ګلانے به ئې دَ الله دَ نیولو نه بچ اوساتي نو (دَ) الله (عذاب) پرې دَ داسے ځایه نه

لَمْ يَحْتَسِبُوا ۖ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ

چه دَ دوئ ګمان هم نهٔ وو | او دهٔ واچولو | په زړونو دَ دوئ کښې | رُعب | دوئ نړول

راغے چه دَ دوئ په خواخاطر کښې هم نهٔ وو او دَ هغوئ په زړونو کښې ئې رعب واچولو چه خپل کورونه ئې په

بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ ۖ فَاعْتَبِرُوا يٰٓأُولِي الْأَبْصٰرِ ﴿٢﴾

کورونه خپل | په لاسونو خپلو | او په لاسونو | دَ مؤمنانو | پس عبرت حاصل کړئ | اے خاوندانو دَ سترګو!

خپلو لاسونو هم نړول او دَ مسلمانانو په لاسونو هم (نړیدل) نو اے دَ سترګو خاوندانو! دَ دے نه سبق واخلئ

وَلَوْلَآ أَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ

او که چرے نهٔ وے (دا خبره) | چه لیکلی وو | الله | په دوئ بانړې | بے کوره کیدل | نو خامخا به ئې عذاب ورکړے وو دوئ ته

او که الله دَ هغوئ په حق کښې جلاوطني لیکلې نهٔ وے نو په دُنیا کښې به ئې (دَ قتل) سزا

فِي الدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

په دُنیا | او دوئ دَپاره | په آخرت کښې | عذاب | دَ اور دے | دا | ځکه چه دوئ

ورکوله او په آخرت کښې خو ورله دَ اور سزا هسے هم مقرر ده دا ځکه چه دوئ دَ الله

شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ ۚ وَمَنْ يُشَآقِّ اللّٰهَ فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾

مخالفت وکړو | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | او څوک چه مخالفت کوی | دَ الله | نو بیشکه | الله | سخت عذاب ورکوونکے دے

او دَ رسول مخالفت کړے دے ، او څوک چه دَ الله تعالیٰ مخالفت کوی نو الله تعالیٰ په سزا ورکولو کښې ډیر سخت دے

مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَآئِمَةً عَلٰٓى أُصُولِهَا

هغه څه چه | پریکړے تاسو | دَ قجورے اُونے | یا تاسو پریښودے هغه | ولاړے | په خپلو جرړو بانړې

تاسو چه دَ قجورے کومے اُونے پریکړے یا مو په جرړو باندے مضبوطے ولاړے ګوسا لے نو

فَبِإِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَآ أَفَآءَ اللّٰهُ

نو (هغه وو) دَ الله په حکم | چه دے رسوا کړي | بدکاران | او هغه څه چه | راوګرځول | الله

دا دَ الله په حکم وو او (ځکه وو) چه (الله) نافرمانه خلق رسوا کړي او الله تعالیٰ چه خپل رسول ته څهٔ (بغیر دَ جنګ

عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ

پیغمبر خپل ته | له دوئی نه | چه نهٔ دی زغلولی تاسو | په هغې باندې | اسونه | او نهٔ اوښان

نه) دَ ده (یهودو) نه راوګرځول ، نو په هغې باندې تاسو خپل اسونه یا اوښان خو زغلولی نهٔ دی

وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَاللّٰهُ

او لیکن | الله | غالب کوی | خپل پیغمبران | په چا چه | دے وغواړی | او الله

خو الله چه په چا غواړی نو خپل پیغمبران پرے غالب راولی ۔ او الله تعالیٰ

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ ٦ مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ

په هر څیز باندې | قادر دے | هغه څهٔ چه راوګرځول | الله | په پیغمبر خپل

په هر څیز باندې پوره پوره قدرت لری ، الله تعالیٰ چه خپل پیغمبر ته دَ نورو کلو دَ خلقو نه کوم مال دَ

مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى

له (مالونو) دَ اوسیدونکو دَ کلو نه | نو هغه دَ الله | او دَ رسول ﷺ | او دَ خپلوانو | او دَ یتیمانو

فئ ورکړے دے ، نو هغه دَ الله تعالیٰ ، دَ رسول او دَ هغهٔ دَ خپلوانو ، او دَ یتیمانو

وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ كَيْ لَا يَكُوْنَ دُوْلَةًۢ بَيْنَ الْاَغْنِيَآءِ

او دَ مسکینانو | او دَ مسافرو دَ پاره دی | چه هغه نهٔ وی | ګردش کوونکی | په مینځ | دَ دولتمندو کښې

او دَ مسکینانو او دَ مسافرو حق دے چه دغه فئ ستاسو دَ مالدارو په قبضه کښې

مِنْكُمْ ۭ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ ۤ وَمَا نَهٰىكُمْ

له تاسو نه | او څهٔ چه | تاسو له درکړی | رسول ﷺ | نو وا خلئ هغه | او هغه څهٔ | چه منع کړی تاسو

رانهٔ شی او رسول ﷺ چه تاسو له څهٔ درکوی هغه واخلئ ، او چه دَ څهٔ نه ئے منع کړی یئ

عَنْهُ فَانْتَهُوْا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝ ٧ وقف لازم

له هغې نه | پس منع شئ تاسو | او ویریږئ | دَ الله نه | بیشکه | الله | سخت عذاب ورکوونکے دے.

دَ هغې نه منع شئ . او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ بیشکه چه الله تعالیٰ په سزا ورکولو کښې ډیر سخت دے

لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ

دَ پاره دَ فقیرانو | مهاجرینو | کوم چه | وېستلے شوی دی | له کورونو خپلو نه | او مالونو خپلو نه

دَ هغې حاجتمندو مهاجرینو (دَ نورو نه زیات) حق دے چه دَ خپلو کورونو او دَ مالونو نه راوېستلے شوی دی.

يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَّيَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ

چه غواړی | فضل | دَ الله | او رضامندی | او مدد کوی | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول

دَ الله تعالیٰ فضل او دَ هغهٔ رضا غواړی او دَ الله تعالیٰ (دَ دین) او دَ دهٔ دَ رسول امداد کوی

اُولٰۤىِٕكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ۝ ٨ وَالَّذِيْنَ تَبَوَّءُو الدَّارَ وَالْاِيْمَانَ

هم دا خلق دی | رښتینی (مسلمانان) | او هغه کسانو دَ پاره | چه قائم پاتے شی | په کور کښې | او په ایمان باندې

هم دغه خلق رښتینی (مسلمانان) دی - او (دا مال) دَ هغه خلقو (هم حق دے) چه (دَ هجرت والا دَ) کور (مدینه) کښې دَ راتلو

مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ

وړاندې له دوی نه | دوی محبت کوی | د هغه چا سره | چه هجرت کوی | د دوی سره | او نه بیا مومي

نه دیره (انصار) دی او په ایمان کښې (ثابت قدم) دی او د هغه خلقو سره مینه لری چه هغوی ښار ته هجرت کوی او په خپلو زړونو کښې

فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ

په خپلو سینو کښې | څه تنګی | له هغه څه نه | چه ورکړے شي دوی ته | او دوی غوره کوی نور

هیڅ تنګی نه ساتی په هغه څیز چه ورته ورکړے شي او نور د ځان نه

عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَن يُوقَ شُحَّ

په خپلو ځانونو باندې | اګرچه وی | ولږه | په دوی باندې | او څوک چه | وساتلے شو | له حرص

وړاندې کوی اګر که په خپله اوږے وی او څوک چه د خپل نفس د شومتیا نه

نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑨ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ

د نفس خپل نه | پس دغه خلق هم دوی دی | خلاصے مونږونکی | او کوم خلق چه | راغلل | پس له دوی نه

بچ وساتلے شو نو هم دغه خو کامیاب خلق دی۔ او د هغه چا (په کښې حق دے) چه د دوی نه پس راشی

يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا

دوی وائی | اے زمونږ ربه! | وبخښه مونږه | او | ورونړه زمونږ | کوم چه | وړاندې شوی دی له مونږه

او دا دعا کوی چه اے زمونږ ربه! مونږ وبخښه او زمونږ هغه ورونړه چه زمونږ نه وړاندې مسلمانان

بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ آمَنُوا

په ایمان راوړو کښې | او مه پیدا کوه | زمونږ په زړونو کښې | کینه | هغه کسانو د پاره | چه ایمان ئے راوړے

شوی دی ، او زمونږ په زړونو کښې د ایمان والو د پاره هیڅ کینه مه پیدا کوه

رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ⑩ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

اے زمونږ ربه! | بیشکه ته | ډیر مهربان | رحم کوونکے یے | آیا نه دی کتلی تا | هغه کسانو ته چه

اے زمونږه ربه! بیشکه ته مهربان رحم کوونکے یے۔ آیا تا هغه خلقو ته نه دی کتلی چه

نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

منافقت ئے وکړو | چه دوی وائی | خپلو هغه ورونړو ته | کوم چه | کافران دی | له اهل کتابو نه

منافقان دی هغوی له اهل کتابو نه خپلو کافرانو ورونړو ته وائی که چرے

لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ

که چرے | وویستلے شوئ تاسو | نو مونږ به هم اوځو | تاسو سره | او مونږ به نه منو | ستاسو په باره کښې

تاسو (د مدینې نه) وویستلے شوئ نو مونږ به هم تاسو سره اوځو او ستاسو په معامله کښې به هیچرے د هیچا

أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ

د چا | همیشه | او که چرے | تاسو سره جنګ وشو | نو مونږ به ستاسو مدد کوو | او الله | ګواهي ورکوی

خبره نه آورو ، او که تاسو سره جنګ کیږی نو خامخا به ستاسو امداد کوو او الله په دے ګواه دے

إِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوْا لَا يَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ ۚ وَلَئِنْ

چه بیشکه دوی | دروغژن دی | که چرے | دوی ؤویستلے شی | نو دوی به ونه ځی | د دوی سره | اوکه چرے

چه دوی دروغ وائی. که چرے کتابیان ؤویستلے شول نو دوی به ورسره ونه ځی اوکه چرے

قُوْتِلُوْا لَا يَنْصُرُوْنَهُمْ ۚ وَلَئِنْ نَّصَرُوْهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ۫

دوی سره جنګ وشی | نو دوی به د هغوی مدد ونه کړی | اوکه چرے | د هغوی مدد هم وکړی | نو خامخا به دوی وګرځوی | شا ګانے

هغوی سره جنګ وشو نو دوی به ئے مدد نه کوی او که چرے مدد ئے وکړو نو په شا به وتښتی

ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنَ اللّٰهِ ۚ

بیا به | دوی له مدد نه شی ورکولے | البته ستاسو خوف زیات دے | د دوی په سینو (زړونو) کښے | له خدائے نه

او بیا به د دوی امداد نه کیږی. (مسلمانانو!) بیشکه د دوی په زړونو کښے د الله نه هم زیاته ستاسو ویره پرته ده

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٣﴾ لَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ جَمِيْعًا إِلَّا

دا | ځکه چه دوی | داسے قوم دے | چه نه پوهیږی | دوی به جنګ ونه کړی تاسو سره | ټول | مګر

دا ځکه چه دوی داسے خلق دی چه د پوهے نه کار نه اخلی. دوی که ټول راجمع شی نو هم تاسو سره جنګ کولے نه شی

فِيْ قُرًى مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَّرَآءِ جُدُرٍ ۭ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ

په کلو کښے | چه قلابند شوی وی | یا | وروستو | له دیوالونو نه | جنګ د دوی | په خپل مینځ کښے

خو په داسے کلو کښے چه ترے نه چاپیره دیوال وی یا د دیوالونو شاته ، د دوی جنګ په خپل مینځ

شَدِيْدٌ ۭ تَحْسَبُهُمْ جَمِيْعًا وَّقُلُوْبُهُمْ شَتّٰى ۭ ذٰلِكَ

ډیر سخت دے | ګمان کوے ته په دوی باندے | د یو ځائے والی | او | زړونه د دوی | جدا جدا دی | دا

کښے ډیر سخت دے ستا پرے داګمان دے چه ګنی دوی یو ځائے دی حالانکه د دوی زړونه بیل بیل دی ، دا

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا

ځکه چه دوی | داسے قوم دے | چه نه پوهیږی | په شان د حال | د هغه کسانو چه | چه وړاندے له دوی نه وو | هم نزدے

ځکه چه دا خلق د عقل نه کار نه اخلی. د دوی مثال د هغه خلقو دے چه پخوا ترے نه تیر شوی دی ، هغوی

ذَاقُوْا وَبَالَ أَمْرِهِمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيْمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ

دوی وڅکلو | وبال | د کار خپل | او دوی د پاره | عذاب | دردناک دے | په شان د حال

د خپلو کارونو خوند وڅکلے دے او په دردناک عذاب اخته دی. د دوی مثال د

الشَّيْطٰنِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّيْ

د شیطان دے | هر کله چه ده ووئیل | انسان ته | چه کافر شه | پس هر کله چه | کافر شو | نو ده ووئیل | بیشکه زه

شیطان دے ، چه انسان ته وائی چه کافر شه نو چه هغه کافر شی نو بیا ورته وائی چه زه

بَرِيْٓءٌ مِّنْكَ إِنِّيْٓ أَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾ فَكَانَ

بیزاره یم | له تا نه | بیشکه زه | ویریږم | د الله نه | چه رب دے | د ټولو جهانونو | پس شی

ستا نه بری یم . زه خو د الله تعالیٰ نه ویریږم چه د ټول مخلوق رب دے. نو د دواړو

عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا فِى النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ
انجام دَدوے دواړو | دا چه دا دواړه به | په اور کښے وی | دوئی به همیشه وی | په دے کښے | او هم دا دَه
انجام دا شو چه دواړه (دَدوزخ) اور ته ارتاؤکړے شو چه تل به پکښے (لوغړن) پراته وی، او دَ ظالمانو
جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ
سزا | دَ ظالمانو | اے | مؤمنانو ! | ویره کوئ | دَ الله | او پکار ده چه وګوری
سزا هم دغه مقرر ده اے مؤمنانو ! دَ الله تعالیٰ نه ویره ساتئ او هر څوک دِ دا
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ
انسان | چه څهٔ | وړاندې لیږلی دی دهٔ | صبا دَ پاره | او ؤویریږئ | دَ الله نه | بیشکه الله | خبردار دے
وګوری چه دَ صبا دَ پاره ئے څهٔ لیږلی دی ؟ او دَ الله نه ویره لرئ ، هغه ستاسو دَ کارونو نه
بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰىهُمْ
په هغه څهٔ | چه تاسو ئے کوئ | او مهٔ کیږئ تاسو | په شان دَ هغه کسانو | چه هیر کړو | الله | نو دهٔ هیر کړل دوئ
پوره پوره خبردے . او دَ هغه چا په شان مهٔ کیږئ چه الله ئے هیر کړو نو الله تعالیٰ ترے نه
اَنْفُسَهُمْ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِيْٓ اَصْحٰبُ النَّارِ
دَ دوئ ځانونه | هم دا خلق دی | نافرمانه | برابر نهٔ دی | دوزخیان
خپل ځانونه هیر کړل هم دغه خو نافرمانه (بد عمل) خلق دی. دوزخیان او جنتیان هیڅکله برابر
وَاَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۭ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَاۗىِٕزُوْنَ ﴿٢٠﴾ لَوْ اَنْزَلْنَا
او جنتیان | جنتیان | هم دوی دی | کامیاب | کهٔ چرے نازل کړے وو مونږ
نهٔ دی ـــ هم جنتیان کامیاب خلق دی ـــ . کهٔ مونږ دا قرآن
هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰي جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهٗ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
دا قرآن | په یو غر باندې | نو خامخا به تا لیدلے وو دا | عاجزی کوونکے | ټوټې ټوټې کیدونکے | له ویرے نه
په یو غر باندې نازل کړے وے نو تا به لیدلے وو چه دَ الله تعالیٰ دَ ویرے نه به فرمان منونکے او چاؤدلے
اللّٰهِ ۭ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢١﴾
دَ الله | او دا | مثالونه | مونږ بیانوؤ دا | خلقو دَ پاره | دَ پاره دَ دے چه دوی | فکر وکړی
وو ، او دا مثالونه مونږ دَ هغه خلقو دَ پاره بیانوؤ چه هغوئ دَ غور او فکر نه کار واخلی
هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ
هم دے دے الله | هغه چه | نشته دے هیڅوک معبود | سوا دَ دهٔ نه | پوهه دے | په پټو | او ښکاره څیزونو هم دَ دے
الله تعالیٰ خو هم هغه دے چه دَ هغهٔ نه سوا بل معبود نشته ، دَ پټ او دَ ښکاره هر څهٔ نه خبر دے ، هغه ډیر
الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ
بخښونکے | مهربان | هم دے دے الله | هغه چه | نشته دے هیڅوک معبود | سوا دَ دهٔ نه | دے بادشاه دے
مهربان بیا بیا رحم کوونکے دے . الله تعالیٰ خو هم هغه دے چه دَ هغهٔ نه سوا بل معبود نشته ، بادشاه دے

الْقُدُّوْسُ السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ؕ

ډېر پاک | سالم دَ ټولو عيبونو نه | امن ورکوونکے | ساتندويه | غالب | ډېر زبردست | لوئے دے

پاک دے، هر عيب نه محفوظ، امن ورکوونکے دے، حفاظت کوونکے دے، زبردست دے، دَ خرابئ درستوونکے دے، ډېر لوئے دے

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ

پاک دے | الله | له هغه څه نه چه دوی ئے شريکوی | هم دے دے الله | پيدا کوونکے | نوے ښکاره کوونکے

الله تعالىٰ دَ دوی دَ شرک نه بالکل پاک دے. هم الله تعالىٰ پيدا کوونکے درست جوړوونکے

الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ؕ يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ

صورت جوړوونکے | هم دَ دهٔ دی نامے | ښائسته | تسبيح کوی | دَ دهٔ څه چه | په آسمانونو کښے

صورت جوړوونکے دے، دَ هغهٔ ښکلی ښکلی نومونه دی ، په آسمانونو او په زمکه کښے هر څه دَ هغهٔ

وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٤﴾

او زمکه کښے دی | او هم دے دے | غالب | دَ حکمت خاوند

پاکی بيانوی او هغه زبردست، دَ حکمت خاوند دے.

سُوْرَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَلٰثَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورة الممتحنه په مدينه کښے نازل شوه | (شروع) دَ الله په نامه چه ډېر مهربان ډېر زيات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ١٣ آيتونه او ٢ رکوع دی

دَ الله په نامه شروع کوم چه ډېر مهربان دَ ډېر زيات رحم خاوند دے

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّىْ وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَآءَ

اے | ايمان والو! | مهٔ نيسئ تاسو | زما دښمنان | او خپل دښمنان | دوستان

اے مؤمنانو! زما دښمنان او خپل دښمنان دوستان مهٔ جوړوئ

تُلْقُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا بِمَا جَآءَكُمْ

ورلېږئ تاسو | دَ دوی طرف ته | (پيغام دَ) محبت | او بېشکه دوی کافران شوی دی | په هغه څه | چه راغلی دی تاسو ته

تاسو هغوی ته دَ دوستئ (او محبت) پيغام لېږئ، حال دا دے چه هغوی دَ دے دين منکران دی کوم چه تاسو

مِّنَ الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوْا

له حق دين نه | دوی جلاوطن کوی | پيغمبر | او خپله تاسو هم | (دَ دے) چه | تاسو ايمان راوړئ

ته راغلے دے، هغوی خو (ستاسو) رسول ﷺ او تاسو (ستاسو دَ وطن نه) وباسی، صرف په دے خبره چه تاسو

بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ ؕ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِىْ سَبِيْلِىْ

په الله | چه ستاسو رب دے | که چرے | تاسو وتلئ | جهاد دَ پاره | زما په لار کښے

په الله باندے چه ستاسو رب دے ايمان راوړے دے. که تاسو زما په لار کښے دَ جهاد دَ پاره او زما دَ مرضئ موندلو

وَابْتِغَآءَ مَرْضَاتِىْ ۖ تُسِرُّوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ ۖ وَاَنَا اَعْلَمُ

او دَ پاره دَ لټولو | دَ رضامندئ زما | تاسو پټ (ورلېږئ) | دَ دوی طرف ته | (پيغام دَ) دوستئ | او زهٔ پوهېږم

په غرض راوتلی يئ تاسو ورسره پټه پټه مينه ساتئ - او ما ته په ښهٔ شان معلوم دی

بِمَآ اَخْفَيْتُمْ وَمَآ اَعْلَنْتُمْ ۭ وَمَنْ يَّفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ

په هغه څه | چه تاسو پټوئ | او په هغه څه | چه تاسو ښکاره کوئ | او څوک چه | وکړی دا ئے | له تاسو نه | نو بیشکه هغه ګمراه شو

څه چه تاسو پټوئ او څه چه ښکاره کوئ او څوک چه (د بیا د پاره) داسے وکړی ، نو هغه د سے

سَوَآءَ السَّبِيْلِ ① اِنْ يَّثْقَفُوْكُمْ يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَآءً وَّيَبْسُطُوْٓا

د نیغ | لار ے نه | که چرے دوئ بیا مومی تاسو | نو دوئ به شی | ستاسو | دښمنان | او را اوږده به کړی

لارے نه بے لارے شو که د هغوئ د ر یاندے لاس برشی نو ستاسو دښمنان به وی او خپل لاسونه او

اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْٓءِ وَوَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ ②

ستاسو طرفته | خپل لاسونه | او خپلے ژبے | په بدئ سره | او دوئ خوښوی | کاش! | چه تاسو کافران شئ.

خپلے ژبے به درته په بدئ یاندے را اوږدے کړی او هغوئ خود اغواړی چه تاسو کافران شئ.

لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ يَفْصِلُ

هیڅکله به نفع درنه کړی تاسو ته | خپلوان ستاسو | او نه اولاد ستاسو | په ورځ | د قیامت | دے به فیصله وکړی

خپل خپلوان او اولاد به مو هیڅ په کار را نه شی د قیامت په ورځ ـ الله تعالیٰ به

بَيْنَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ③ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ

ستاسو په مینځ کښے | او الله | هغه څه ته | چه تاسو ئے کوئ | ګوری | بیشکه | ده | تاسو د پاره

ستاسو تر مینځه فیصله کوی او الله تعالیٰ ستاسو کارونه وینی ګوری (او) تاسو د پاره خو د ابراهیم او

اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ ۚ اِذْ قَالُوْا

نمونه | ښه | په ابراهیم کښے | او په هغه خلقو کښے | چه د ده سره وو | هر کله چه | دوئ دو وئیل

د دوئ د ملګرو په (ژوند) کښے یوه اعلیٰ نمونه (موجود) ده ـ څه وخت چه هغوئ خپل قوم ته

لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۡ

خپل قوم ته | چه بیشکه مونږ | بیزاره یو | له تاسو نه | او له هغه څه نه | چه تاسو ئے عبادت کوئ | سوا | د الله نه

وو وئیل چه مونږ له تاسو نه لاس په سر یو او د هغه معبودانو نه چه تاسو د الله نه سوا مقرر کړی دی

كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ اَبَدًا

مونږ انکار وکړو | ستاسو | او ښکاره شوه | زمونږ او ستاسو تر مینځه | دښمنی | او بغض | همیشه

مونږ تاسو نه منکر یو او زمونږ او ستاسو تر مینځه د همیشه د پاره دښمنی او بغض ښکاره شوے دے

حَتّٰى تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ

تر دے چه | تاسو ایمان راوړئ | په الله | چه یو دے | مګر | وینا | د ابراهیم | خپل پلار ته | چه زه به بخښنه غواړم

ترڅو چه تاسو په یو الله باندے ایمان رانه وړئ ، مګر دا چه ابراهیم خپل پلار ته داوئیل وو چه زه ستا په

لَكَ وَمَآ اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۭ رَبَّنَا

ستا د پاره | او زه اختیار نه لرم | د پاره ستا | له الله نه | د هیڅ څیز | اے زمونږ ربه!

حقله د بخښے دعا غواړم او زما د الله تعالیٰ په وړاندے هیڅ اختیار نشته اے زمونږ ربه!

عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾

په تا باندې | مونږ توکل وکړو | او هم ستا طرف ته | مونږ رجوع وکړه | او هم ستا طرف ته | واپس درتلل دي

مونږ په تا باندې توکل کوو او مونږ هم ستا طرف ته رجوع کوو او هم ستا طرف ته بېرته تګ دے

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۚ

اے زمونږ ربه! | مه جوړوه مونږ | فتنې ځاے د ازمائښت | د هغه کسانو | چه کافران دي | او وبخښه مونږ | اے زمونږ ربه!

اے زمونږ ربه! مونږ د کافرو لاسونو ته مه پريږده ، او زمونږ ګناهونه وبخښه اے زمونږ ربه!

إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

بېشکه هم ته | ډېر غالب | د حکمت خاوند يې | يقيناً | دی | تاسو د پاره | په دوي کښې | يو نمونه | غوره

ته زبردست او د حکمتونو خاوند يې. د دغو خلقو په وينا کښې تاسو د پاره ښه نمونه پرته ده

لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ ۚ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ

هغه چا د پاره | چه اُميد لري | د الله | او د ورځې | د آخرت | او څوک چه | مخ واړوي | نو بېشکه

د هغه چا د پاره چه الله ته د ورتلو او د آخرت د ورځې عقيده لري ، او څوک چه ترې نه مخ واړوي نو الله تعالیٰ

اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ

الله | بې نيازه دے | ستائيلے شوے | نزدے دے | چه الله | پيدا کړي | ستاسو په مينځ کښې | او په مينځ

(خو بالکل) بې پروا او د تعريفونو خاوند دے. دا څه عجيبه نه ده چه الله تعالیٰ ستاسو او د هغو کسانو

الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ

د هغه خلقو کښې | چه دښمني لرئ تاسو | له هغوي نه | دوستي | او الله | قدرت لرونکے دے | او الله

تر مينځه مينه پيدا کړي چه (نن) ورسره ستاسو دښمني ده او الله ډېر لوئے قادر دے ، او الله تعالیٰ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ

بخښونکے | مهربان دے | نه منع کوي تاسو | الله | له هغه خلقو نه | چه جنګ نه کوي تاسو سره

بخښونکے ډېر زيات مهربان دے. الله تعالیٰ تاسو د هغه چا نه نه منع کوي چه د دين په حقله درسره

فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ

د دين په باره کښې | او دوي نه يئ ويستلي تاسو | له کورونو ستاسو نه | له دے نه چه | تاسو احسان وکړئ د دوي سره

جنګونه نه کوي او نه هغوي تاسو د خپلو کورونو نه ويستلي يئ (بلکه الله اجازت درکوي) چه تاسو هغوي سره ښه سلوک

وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ

او انصاف وکړئ | د دوي په حق کښې | بېشکه الله | خوښوي | انصاف کوونکي | بېشکه | منع کوي تاسو

کوئ او انصاف ورسره کوئ ، بېشکه انصاف کوونکي کسان د الله تعالیٰ خوښ وي. الله تعالیٰ خو تاسو د هغه چا د

اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ

الله | له هغه خلقو نه | چه جنګ کوي تاسو سره | د دين په حقله | او دوي وويستلئ تاسو | له کورونو ستاسو نه

دوستۍ نه منع کوي چه د دين په حقله درسره جنګيږي او هغوي تاسو د خپلو کورونو نه ويستلي يئ

وَظٰهَرُوْا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ

دوستي وکړي دوئ سره | او څوک چه | چه تاسو دوستي وکړئ د دوئ سره | ستاسو په ويستلو کښې | او امداد ئے کړے وو

او ستاسو په ويستلو کښې ئے د يو بل سره مدد کړے وو او څوک چه دغه خلقو سره دوستي کوي

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٩﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا جَآءَكُمُ

راشي تاسو ته | هر کله چه | ايمان والو! | اے | ظالمان دي | نو هم دغه خلق

نو هم دغه خلق ظالمان دي. اے مؤمنانو! څه وخت چه مؤمنې ښځې

الْمُؤْمِنٰتُ مُهٰجِرٰتٍ فَامْتَحِنُوْهُنَّ ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِهِنَّ ۚ

په ايمان د دوئ | ښه پوهه دے | الله | نو د دوئ امتحان واخلئ | مهاجرے | مؤمنانے ښځې

هجرت وکړي او تاسو له راشي نو د هغوئ آزميښت کوئ الله د هغوئ د ايمان (يا بے ايماني) نه ښه واقف دے

فَاِنْ عَلِمْتُمُوْهُنَّ مُؤْمِنٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ ؕ لَا هُنَّ

نه هغه (ښځې) | د کافرانو طرف ته | پس مه واپس کوئ دوئ | چه مؤمنانے دي | پس که چرے تاسو معلومے کړئ دوئ

نو که ستاسو باور وشي چه هغوئ مؤمنې دي نو کافرانو ته ئے مه واپس کوئ نه دغه ښځې

حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ؕ وَاٰتُوْهُمْ مَّآ اَنْفَقُوْا ؕ

هغوئ خرڅ وکړو | څه چه | او ورکړئ هغوئ ته | حلال دي | د دوئ د پاره | او نه هغه (کافران) | د هغوئ د پاره | حلالے دي

کافرانو له حلالے دي او نه کافران هغوئ له روا دي او (کافرانو له) ورکړئ څه چه هغوئ (په دے ښځو) خرڅ کړے وو

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ؕ

د دوئ مهر | تاسو ورکړئ دوئ ته | هر کله چه | تاسو نکاح وکړئ دوئ سره | دا چه | په تاسو باندې | او نشته گناه

او په تاسو هيڅ گناه نشته که تاسو هغوئ سره نکاح وکړئ خو هله چه مهر ورته ادا کړئ،

وَلَا تُمْسِكُوْا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْئَلُوْا مَآ اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْئَلُوْا

او دوئ دِ غواړي دوئ | تاسو | چه خرڅ کړي دي | هغه څه | او غواړئ | د کافرو ښځو سره | تعلقات | او مه ساتئ تاسو

او چه کومے کافرانے ښځې دي هغوئ سره تعلقات باقي مه ساتئ او چه څومره خرڅ مو په کړے وي هغه د کافرانو نه وغواړئ او هغوئ

مَآ اَنْفَقُوْا ؕ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ ؕ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ

پوهه | او الله | ستاسو په مينځ کښې | دے به فيصله وکړي | حکم د الله | هم دا دے | هغه څه چه لګولي دي دوئ

چه څومره خرڅ کړے وي هغه د (تاسو نه) وغواړي هم دا د الله حکم دے هغه ستاسو ترمينځه فيصله کوي او الله تعالیٰ ډير پوهه د

حَكِيْمٌ ﴿١٠﴾ وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ

د حکمت خاوند دے | او که چرے | ستاسو د لاسه ووځي | څوک ښځه | له ښځو ستاسو نه | د کافرانو طرف ته

حکمت خاوند دے او که چرے ستاسو په ښځو کښې يوه ښځه په کافرانو کښې پاتے شي نو تاسو هغو (کافرانو)

فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَآ اَنْفَقُوْا ؕ

چه خرڅ کړي دي دوئ | په شان د هغه څه | ښځې د دوئ | تلې دي | هغوته چه | نو ورکړئ | او غنيمت واخلئ کافرانو نه

نه غنيمت حاصل کړئ نو د چا د لاس نه چه ښځې وتلې دي هغوئ ته د خپلے خرڅے برابر مال ادا کړئ.

وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ⑪ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَآءَكَ

او ويره كوئ | د الله | هغه ذات چه | تاسو په هغه | ايمان لرئ | اے نبي ! | هركله چه راشي تا ته

او د الله تعالىٰ نه ويره ساتئ چه تاسو پرے ايمان راوړے دے۔ اے پيغمبره ! چه مؤمنے ښځے درله

الْمُؤْمِنٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَّا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْـًٔا

مؤمنانے ښځے | چه بيعت كوى تا سره | په دے خبره چه | شريک به نه مقرروى | د الله سره | څه څيز

راشي ، او د دے خبرو بيعت درسره كوى چه الله تعالىٰ سره به هيڅوک نه شريكوى

وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ

او نه به دوئ غلا كوى | او نه به دوئ زنا كوى | او نه به دوئ وژنى | اولاد خپل | او نه به نكوى | څه بهتان

او غلا به نه كوى ، او زنا به نه كوى او خپل بچي به نه وژنى او د بهتان اولاد به نه راوړى چه جوړ په جوړ

يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ مَعْرُوْفٍ

چه دوئ تړلے وى | په مينځ د لاسونو خپلو | او د ښپو خپلو كښے | او دوئ به نافرمانى نه كوى ستا | په يو نيک كار كښے

ئے (په خاوند پورے) په دروغه وترى ، او د نيكئ په يو كار كښے به ستا نافرمانى نه كوى

فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑫

نو بيعت وكړه د دوئ سره | او بخښنه وغواړه | د دوئ د پاره | د الله نه | بيشكه | الله | بخښونكے | مهربان دے۔

نو ته د هغوئ نه لاس نيوګوره او د هغوئ په حقله د الله نه بخښنه غواړه بيشكه الله بخښونكے ډير زيات مهربان دے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوْا

اے ايمان والو ! | دوستي مه كوئ | هغه قوم سره | چه غضب كړے دے | الله | په هغوئ باندے | هغوئ نااميده شوى دى

اے مؤمنانو ! هغه خلقو سره يارانے مه ساتئ چه د الله تعالىٰ په غضب اخته دى د آخرت نه دا

مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ ⑬

له آخرت نه | لكه څنګه چه | نااميده شوى دى | كافران | له خاوندانو د قبرونو نه

مايوسه دى لكه په قبرونو كښے پراته كافران چه مايوسه دى۔

سُوْرَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اَرْبَعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سوره صف په مدينه كښے نازل شوے | (شروع) د الله په نامه چه ډير مهربان ډير زيات رحم كوونكے دے | په دے كښے ١٤ آيتونه او ٢ ركوع دى

د الله په نامه شروع كوم چه ډير مهربان د ډير زيات رحم خاوند دے

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ

پاكى بيانوى | د الله | هغه څه | چه په آسمانونو كښے | او هغه څه | چه په زمكه كښے دى | او هم دے | غالب

د الله تعالىٰ پاكى بيانوى هر څه چه په آسمانونو او په زمكه كښے دى ، او هغه زبردست د حكمتونو

الْحَكِيْمُ ① يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ②

د حكمت خاوند دے | اے ايمان والو ! | ولے | وايئ تاسو | هغه څه | چه نه ئے كوئ تاسو

خاوند دے۔ اے مؤمنانو ! دا سے خبرے ولے د خلے نه اوباسئ چه هغه نه (پوره) كوئ۔

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ۞٣ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

ډيره ناخوښه شوه | په نزد د الله | دا چه تاسو وايئ | هغه څه چه تاسو يئ نه کوئ | بيشکه الله | خوښوي

دا د الله تعالىٰ په نزد د ناراضګئ خبره ده چه داسې خبره کوئ چه هغه (پوره) کوئ نه. د الله تعالىٰ هغه کسان خوښ

الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ۞٤

هغه خلق چه | جنګ کوي | د ده په لاره کښې | صف تړلي | لکه چه دوئ | يو ديوال دے | په قلعي سره ټينګ کړې شوې

دي چه د هغه په لاره کښې داسې جنګيږي لکه په قلعي پوخ شوے ديوال

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ تَّعْلَمُوْنَ

او هرکله چه وويئيل | موسىٰ | خپل قوم ته | اے زما قومه! | ولے | تاسو تنزنوئ ما | او بيشکه تاسو پوهيږئ

او څه وخت چه موسىٰ خپل قوم ته ووئيل اے زما قومه! تاسو ما ولے آزاروئ؟ او په دے ښه پوهه يئ

اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ۭ فَلَمَّا زَاغُوْٓا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ ۭ

چه بيشکه زه | رسول يم | د الله | ستاسو طرف ته | پس هرکله چه | دوئ کاږه لاره | نو کاږه کړل | الله | زړونه د دوئ

چه زه تاسو ته د الله رسول رالېږلے يم، بيا هرکله چه هغوئ ګمراهي اختيار کړه (نو الله تعالىٰ د هغوئ زړونه واړول

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۞٥ وَاِذْ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ

او الله | هدايت نه کوي | نافرمانه خلقو ته | او هرکله چه وويئيل | عيسىٰ ځوئے د مريم

او الله تعالىٰ (داسې) نافرمانه خلقو ته لاره نه ښائي. او هغه وخت رايادکړه چه عيسىٰ د مريم ځوئے ووئيل چه

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا

اے بني اسرائيلو! | بيشکه زه | رسول يم | د الله | ستاسو طرف ته | تصديق کوونکے | د هغه څه

اے بني اسرائيلو! زه د الله تعالىٰ رسول يم (چه) تاسو طرف ته (رالېږلے شوے يم) د تورات تصديق کوونکے يم

بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَمُبَشِّرًۢا بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِي

چه له ما نه وړاندې دے | تورات | او زيرے ورکوونکے يم | د يو رسول | چه راځي به | د روستو له ما نه

چه زما نه وړاندې رالغلے دے، او د يو (بل) رسول زيرے درکوم چه زما نه پس به راځي،

اسْمُهٗٓ اَحْمَدُ ۭ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ

نامه د هغه به | احمد وي | بيا هرکله چه | هغه راغے دوئ ته | د ښکاره نخښو سره | نو وې وويئيل | دا خو | جادو دے

نوم به ئے احمد وي. نو بيا چه هغه ورته ښکاره نخښے راوړے نو دوئ ووئيل چه دا خو ښکاره

مُّبِيْنٌ ۞٦ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ

ښکاره | او څوک | زيات ظالم دے | له هغه چا نه | چه وے تړل | په الله باندې | دروغ | او هغه

جادو دے. او د هغه چا نه زيات ظالم څوک دے چه په الله تعالىٰ باندې دروغ تړي؟ حال دا

يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۞٧ يُرِيْدُوْنَ

رابللې شي | د اسلام طرف ته | او الله | لاره نه ښائي | ظالمانو خلقو ته | دوي غواړي

چه هغه د اسلام طرف ته رابللې شي، او الله تعالىٰ داسې ظالمانو ته هدايت نه کوي. دوئ غواړي

لِيُطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُوْرِهٖ وَلَوْ كَرِهَ

چه مړ کړي | نور د الله | په خپلو خلو سره | او الله | پوره کوونکے | د نور خپل دے | اګر که | بد ئے ګڼړي

چه د خدائے نور د خلے په پوکو مړ کړي او الله تعالیٰ به خپل نور کمال ته رسوي اګر که په کافرانو

الْكٰفِرُوْنَ ⑧ هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ

کافران | هم ذات دے | هغه چه | وے لیږلو | پیغمبر خپل | هدایت | او دین | د حق سره

بد لګي۔ الله تعالیٰ هغه ذات دے چه خپل رسول ئے د هدایت او د حق دین سره راولیږلو

ع
لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ⑨

چه ئے غالب کړي دا | په ټولو دینونو باندي | اګر که | بد ئے ګڼړي | مشرکان خلق

چه دا دین په نورو ټولو دینونو باندي غالب کړي اګر که د مشرکانو په زړونو باندي تیاره راځي.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰي تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ

اے د ایمان خاوندانو! | آیا زه ونښایم تاسو ته | داسے تجارت | چه خلاصے درکړي تاسو ته | له عذاب

اے مؤمنانو! آیا داسے تجارت درته ونښایم چه د دردناک عذاب نه مو بچ

اَلِيْمٍ ⑩ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

دردناک نه | تاسو ایمان راوړئ | په الله | او د ده په رسول | او تاسو جهاد کوئ | په لاره د الله کښے

کړي۔ ؟ (هغه دا چه) په خدائے او په پیغمبر ایمان راوړئ ، او د الله تعالیٰ په لاره کښے د ځان او

بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ⑪

په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | هم دا | غوره دي | تاسو د پاره | که چرے | تاسو پوهیږئ.

د مال جهاد کوئ ، دا درله ډیره غوره ده که تاسو پوهیږئ۔

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

دے به وبخښي | تاسو د پاره | ستاسو ګناهونه | او داخل به کړي تاسو | په باغونو کښے | چه بهیږي به | لاندي د هغې نه

الله تعالیٰ به ستاسو ګناهونه معاف کړي او داسے باغونو کښے به مو داخل کړي چه د هغې لاندي به

الْاَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ⑫

ویالے | او محلونو | پاکیزه ته | په باغونو کښے | د همیشه پاتے کیدو | هم دا ده | کامیابي | لویه

ویالے بهیږي او ښکلو پاکیزه ځایونو ته چه په تل سمسور باغونو کښے به آباد وي، هم دغه لویه کامیابي ده

وَاُخْرٰى تُحِبُّوْنَهَا ۭ نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيْبٌ ۭ وَبَشِّرِ

او دویمه خبره | چه تاسو ئے خوښوئ | مدد دے | د الله د طرف نه | او فتح | نزدے | او زیرے ورکړه

او یوه بله (غنیمت کټه) چه ستاسو ډیره خوښه ده یعنې د الله مدد او زر کټات او مؤمنانو ته د دے

الْمُؤْمِنِيْنَ ⑬ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْٓا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ

مؤمنانو ته | اے | د ایمان خاوندانو | شئ تاسو | مددګار | د الله | لکه چه | ویلي وو

زیرے ورکړه اے مؤمنانو! تاسو د الله (د دین) مددګار شئ ، لکه چه عیسیٰ د مریم

عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ اَنْصَارِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ

عیسیٰؑ ځوئې دَ مریم | حوار یانو ته | چه څوک دي | زما مددګار | دَ الله طرف ته | دوئیل

ځوئې حوار یانو ته وئیلي وو چه څوک ماسره دَ الله تعالیٰ دَ پاره مــلا تړکوي ؟ حوار یانو

الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ

حوار یانو | مونږ یو | مددګار (دَ دین) | دَ الله | نو ایمان راوړو | یو جماعت | له بني اسرائیلو نه

جواب ورکړو چه مونږ دَ الله (دَ دین) مــلا تړیُو ، نو بیا په بني اسرائیلو کښې یو ټولی ایمان راوړو

وَكَفَرَتْ طَّآئِفَةٌ ۚ فَاَيَّدْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلٰى عَدُوِّهِمْ

او انکار وکړو | یو جماعت | نو مونږ مدد وکړو | دَ هغه کسانو | چه ایمان ئې راوړو | په مقابله دَ دښمنانو دَ دوئې

او بل ټولی منکر پاتې شو ، نو مونږ دَ دښمن په مقابله کښې دَ ایماندارو امــداد وکړو

فَاَصْبَحُوْا ظٰهِرِيْنَ ﴿١٤﴾

| نو دوئ شول | غالب |

نو هغوئ غلبه بیا مونده .

ع ٢ ١٠

سُوْرَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورة جمعه په مدینه کښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دې کښې ١١ آیتونه او ٢ رکوع دي

دَ الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربانه ډیر زیات رحم خاوند دے

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ

تسبیح کوي | دَ الله | هر هغه څه چه | په آسمانونو کښې | او هر هغه څه | چه په زمکه کښې دي | دے بادشاه دے

دَ الله تعالیٰ پاکي بیانوي هر څه چه په آسمانونو کښې او په زمکه کښې دي چه بادشاه دے

الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا

ډیر پاک | غالب | دَ حکمت خاوند دے | هم دے | چا چه | راولیږلو | په امیانو کښې | یو پیغمبر

پاک دے زبردست دے دَ حکمتونو خاوند دے ، هغه ذات دے چه په امیانو (عربو) کښې دَ هغوئ دَ ذات نه یو

مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۗ

هم له دوئې نه | چه تلاوت کوي په دوئې باندې | دَ آیتونو دَ ده | او پاکوي دوئې | او زده کوي دوئې ته | کتاب | او پوهه

پیغمبر راولیږلو چه دَ الله آیتونه ورته اَوروي او هغوئ پاکوي او دَ کتاب او دحکمت خبرې ورته ښائي

وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢﴾ وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا

اګر چه دوئې وو | له دې نه وړاندې | په ښکاره ګمراهئ کښې | او نورو له (هم) | له دوئې نه | چه لا نه دي

حال دا دو چه دوئې د ده نه مخکښې په ښکاره ګمراهئ کښې پراته وو . او په دوئې کښې نورو له (مو) هم (ته راولیږلے)

يَلْحَقُوْا بِهِمْ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٣﴾ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ

مــلاؤ شوي | دَ دوئې سره | او هم دے | غالب | دَ حکمت خاوند | دا دے | فضل | دَ الله | دے ورکوي

چه هغوئ لا تر اوسه را رسیدلي نه دي او هغه زبردست دَ حکمت خاوند دے . دا دَ الله فضل دے دَ چا په حقله چه

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۴ مَثَلُ الَّذِيْنَ حُمِّلُوا
هغه چاته چه غواړي | او الله | خاوند د فضل | لوئې دے | مثال | د هغه کسانو | چه بار کړے شو په دوي باندې
د چا په حقله چه وغواړي په هغه ئے وکړي او الله د لوئې فضل خاوند دے. چا ته چه په تورات باندې د عمل کولو حکم

التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ؕ بِئْسَ
تورات | بيا | اُوچت نه کړو دوي دا | په شان د حال د خره دے | چه اُوچتوي کتابونه | بد دے
شوے وو، بيا هغوي په دې عمل ونه کړو د هغوي مثال د خره دے چه کتابونه پرے بار وي، د هغه قوم

مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
مثال | د هغه خلقو | کومو چه | دروغ وګڼړل | آيتونه د الله | او الله | لاره نه ښائي
مثال ډير خراب دے چه د خدائے آيتونه ئے دروغ وګڼړل او الله تعالىٰ ظالمانو خلقو

الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۵ قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوْٓا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ
قوم | د ظالمانو ته | ووايه | اے خلقو! | چه يهوديان يئ! | که چرے تاسو خيال کوئ | چه تاسو
ته هدايت نه کوي ته ووايه چه اے يهودو! که تاسو دا دعوىٰ لرئ چه بس يواز

اَوْلِيَآءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۶
دوستان يئ | د الله | سوا | د نورو خلقو نه | پس آرزو وکړئ | د مرګ | که چرے تاسو رښتيني يئ.
تاسو په ټولو خلقو کښے د الله دوستان يئ بل څوک نه دي نو د خپل مرګ آرزو وکړئ که تاسو رښتيني يئ.

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًۢا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ وَاللّٰهُ
او | دوي به آرزو وُنه کړي د دے | هميشه | په وجه د هغه څه | چه وړاندې وُليږل | لاسونو د دوي | او الله
او دوي به هيڅ کله دا آرزو وُنه کړي ځکه چه د خپلو لاسه وړاندې ليږلي عملونه ورته معلوم دي. او الله

عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ۷ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِيْ تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ
ښه پوهه دے | په ظالمانو | ووايه | بيشکه | مرګ | هغه چه | تاسو تښتئ | له هغے نه | بيشکه هغه
په دے ظالمانو ډير ښه پوهه دے. ورته ووايه چه تاسو د کوم مرګ نه تښتئ هغه خو به خامخا

مُلٰقِيْكُمْ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
تاسو ته ملاويدونکے دے | بيا به | واپس کړے شئ | طرف | د پوهيدونکي د پټو | او د ښکاره و ته | بيا به ئے تاسو ته وښائي
تاسو رانيسي، بيا به د پټ او د ښکاره هر څه نه واقف (الله) ته ورو وړاندې کيږئ نو هغه به درته

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۸ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ ع ۱ ۸ ۱۱
څه چه به | تاسو کول | اے | ايمان والو | هر کله چه | راوبللے شي | مونځ د پاره
خپل عملونه يو په يو په ګوته کړي اے مؤمنانو! هر کله چه د جمعے په ورځ د مونځ د پاره

مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ
په ورځ د جمعے | نو ورمنډه کړئ | د الله د ذکر طرف ته | او پريږدئ | اخستل خرڅول | هم دا خبره | غوره ده
اذان وکړے شي، نو د الله د يادولو د پاره روان شئ او اخستل خرڅول پريږدئ دا تاسو د پاره غوره ده

لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝٩ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا

تاسو دپاره | كهٔ چرے تاسو پوهيږئ. | پس هر كله چه | پوره اداشى | مونځ | نو تاسو خوارهٔ شئ

دے كهٔ تاسو پوهيږئ. بيا چه مونځ پوره شى نو په زمكه

فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ

په زمكه كښې | او لټوئ | فضل (رزق) | دَ الله | او ياد كړئ | الله | ډير | دَپاره دَ دې چه تاسو

خوارهٔ شئ او دَ خدائے (مقرره كړے) روزى لټوئ او الله تعالىٰ ډير ډير يادوئ چه كامياب

تُفْلِحُونَ ۝١٠ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا

خلاصے بيامومئ | او هر كله چه | دوى ووينى | تجارت | يا لوبه تماشه | (نو) دوى منتشر كړى | دَ هغے طرف ته

شئ. او (ځينى كسانو) چه دَ سودا يا دَ تماشے څيز ولیدو، نو هغے پسے په منډه خوارهٔ وارهٔ شول

وَتَرَكُوكَ قَائِمًا ۚ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ

او پريښودى تا | ولاړ | ته ووايه | څهٔ چه | الله سره دى | هغه ډير ښه دى | له لوبو نه

او ته ئے ولاړ پريښودے. ورته ووايه چه دَ الله تعالىٰ سره كوم ثواب دے هغه دَ تماشو او دَ

وَمِنَ التِّجَارَةِ ۚ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ۝١١

او له تجارت نه | او الله | ډير ښهٔ | روزى وركونكے دے

سودا ګانو نه ډير غوره دے او الله تعالىٰ ډير ښهٔ روزى رسان دے.

ع ۱۲

سُورَةُ الْمُنٰفِقُونَ مَدَنِيَّةٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ | اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيهَا رُكُوعَانِ

سورة منافقون په مدينه كښې نازل شو | (شروع) دَ الله په نامه چه ډير مهربان ډير زيات رحم كوونكے دے | او په دې كښې ۱۱ آيتونه او ۲ ركوع دى

دَ الله په نامه شروع كوم چه لوئے مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

إِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِ ۘ

هر كله چه راشى تا ته | منافقان | (نو) وائى | مونږ ګواهى وركوو | چه بيشكه ته | دَ الله رسول يې

(اے نبى كريمؐ) تا له چه منافقان راشى نو وائى چه مونږ ګواهى وركوو چه ته بيشكه دَ الله رسول يې.

وقف لازم

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ ۚ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنٰفِقِينَ

او الله | پوهيږى | چه بيشكه ته | دَ دهٔ رسول يې | او الله | ګواهى وركوى | (چه) بيشكه | منافقان خلق

او الله ته دا خو معلومه ده چه ته دَ الله رسول يې. خو الله (دَ دې خبرې) ګواهى (هم) كوى چه دا منافقان

لَكٰذِبُونَ ۝١ اِتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا

دروغژن دى | دوى جوړ كړى دى | قسمونه خپل | ډالونه | پس دوى منع كړل (خلق)

دروغژن دى. دوى ځان ته خپل قسمونه ډالونه كړى دى ، بيا دوى (نور خلق هم) دَ

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝٢ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

دَ الله دَ لارے نه | بيشكه بد دى | هغه څهٔ | چه دوى ئے كوى | دا | حُكه چه دوى

الله دَ لارے نه منع كوى دَ دوى دا كارونه ډير ناكاره دى. دا ځكه چه دوى

آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ③

ایمان راوړو | بیا | کافر شول | پس مُهر ووهلے شو | په زړونو دَ دوئ | پس دوئ | نهٔ پوهیږی

ایمان راوړو بیا کافران شول نو په زړونو دَ الله تعالیٰ مهر ولګولو نو اوس هغوئ نهٔ پوهیږی۔

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ۖ وَإِن يَقُولُوا تَسْمَعْ

او هر کله چه | تهٔ وُوینے دوئ ته | نو ښهٔ لګی تا ته | بدنونه دَ دوئ | او که چرے دوئ خبره وکړی | نو تهٔ اَوْرے

او چه تهٔ دُوئ وُوینے نو دَ دوئ جُثے درته ښائسته ښکاره شی او چه خبرے کوی نو تهٔ دَ دوئ

لِقَوْلِهِمْ ۖ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ۖ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ

دَ دوئ خبره | لکه چه دوئ | لرګی دی | په دیوال لګولے شی | دوئ خیال کوی | هر دَ زور آواز

خبرے اَوْرے دوئ جُثت لکه (په دیوال پورے) وُدرَولے شوی لرګی دی، دوئ هره چغه په خپل

عَلَيْهِمْ ۚ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۚ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ ۖ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ④

په خپل ځان | هم دوئ دی | دُښمنان | نو تهٔ دَ دوئ نه ځان ساته | هلاک کړی دوئ | الله | چرته خوا | دوئ اړولی روان دی

ځان ګڼړی۔ دوئ (ستا) دُښمنان دی دَ دوئ نه ځان ساته، الله دِ دوئ برباد کړی، دا په کومه غاړه روان دی؟

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا

او هر کله چه | وُ ویلے شی | دوئ ته | چه راشئ تاسو | چه بخښنه وغواړی | تاسو دَ پاره | رسول دَ الله | نو دوئ تاو کړی

او چه ورته وویلے شی چه راشئ چه دَ الله پیغمبر درله بخښنه وُغواړی نو (دوئ په ګستاخئ سره)

رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ⑤ سَوَاءٌ

خپل سرونه | او تهٔ به وُوینے دوئ | چه دوئ مخ اړوی | او دوئ | لوئ کوونکی دی | برابره ده

خپل سرونه تاو کړی او تهٔ به ئے وُوینے چه دوئ مخونه جارباسی او ځان غټ ګڼړی دَ دوئ په حقله

عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَن يَغْفِرَ اللَّهُ

په دوئ باندی | که تهٔ بخښنه وُغواړے | دَ دوئ دَ پاره | یا | بخښنه وُنهٔ غواړے | دوئ دَ پاره | هیڅکله به وُنهٔ بخښی | الله

برابره ده که تهٔ ورله بخښنه غواړے یا بخښنه نهٔ غواړے، الله تعالیٰ به دوئ ته هیڅ

لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑥ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ

دوئ | بیشکه الله | هدایت نهٔ کوی | قوم | دَ نافرمانو ته | دا هغه کسان دی چه | دوئ وائی چه

بخښنه نهٔ کوی یقیناً الله تعالیٰ نافرمانه خلقو ته هدایت نهٔ کوی۔ دا هغه کسان دی چه وائی چه

لَا تُنفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّوا ۗ

خرڅ مهٔ کوئ | په هغه چا باندی | چه دَ رسول الله سره دی | تر دے چه | دوئ خواره واره شی

څوک دَ الله پیغمبر سره راټول شوی دی په هغوئ خرڅ مهٔ کوئ چه خواره واره شی

وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ

او الله دَ پاره دی | خزانے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او لیکن | منافقان

حال دا چه دَ آسمانونو او دَ زمکے خزانے الله تعالیٰ سره دی خو منافقان په دے

لَا يَفْقَهُوْنَ ۝٧ يَقُوْلُوْنَ لَىٕنْ رَّجَعْنَاۤ اِلَى الْمَدِيْنَةِ لَيُخْرِجَنَّ

نهٔ پوهـیږی | دوئی وائی | کهٔ چرے | موږ واپس راوګرځیدو | مدینے ته | نو خامخا به وُباسی

نهٔ پوهیږی. دوئی وائی چه کهٔ موږ مدینے ته پسته لاړ شو ، نو عزتمند خلق به

الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ ؕ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَلٰكِنَّ

ډیر عزت والا | له هغے نه | ذلیل لره | او الله ډپاره دے | عزت | او ده ډرسول ډپاره | او مؤمنانو ډپاره | او لیکن

ذلیله کسان تر ے نه بهر وُباسی ، او عزت خو بس ډالله او ډرسول او ډمؤمنانو دے خو منافقان

الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٨ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ

منافقان | نهٔ پوهـیږی | اے مؤمنانو ! | غافله دِ نهٔ کړی تاسو | مالونه ستاسو

په دے نهٔ پوهـیږی. اے مؤمنانو! (یادساتئ چه) مالونه او اولاد موډ الله

وَلَاۤ اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰٓىٕكَ هُمُ

او نهٔ اولاد ستاسو | ډالله ډذکرنه | او څوک چه | وُکړی | دا کار | نو هم دا خلق دی

ډ یاد نه منع نهٔ کړی او څوک چه دا ے وکړی نو هغوئی تاوانیان

الْخٰسِرُوْنَ ۝٩ وَاَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ

نقصان موندونکی | او خرچ کړئ | له هغه څهٔ نه | چه درکړی ګِموږ تاسو ته | وړاندِ له ډے نه | چه راشی

پاتے شول. او موږ چه درته څهٔ درکړی دی ډهغے نه (په خیرات کښے) خرچ کوئ ډدے نه وړاندِ چه یو ته

اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَاۤ اَخَّرْتَنِيْۤ اِلٰۤى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۙ

یو ته له تاسو نه | مرګ | نو ووائی | اے زما ربه! | ولے مهلت را نهٔ کړو تا ماته | لږ موده ډپاره

مرګ په سر وُدریږی نو بیا به وائی چه اے زما ربه! ما ته دِ یو څو ورځے مهلت ولے را نهٔ کړو؟

فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝١٠ وَلَنْ يُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا

چه ما خیرات کړے وے | او زهٔ شوے وے | له نیکانو نه | او هیڅ کله به مهلت ور نهٔ کړی | الله | یو نفس ته

چه خیرات مِ کړے وے او په نیکانو کښے شمیر شوے وے. او الله تعالیٰ هیچا ته مهلت نهٔ ورکوی.

اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا ؕ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝١١

هر کله چه راشی | نیته ډده | او الله | خبردار دے | له هغه څهٔ نه | چه تاسو ئے کوئی.

هر کله چه نیته ئے پوره شی او الله تعالیٰ ستاسو ډکارونو نه پوره پوره خبر دے.

سُوْرَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَمَانِيَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورۂ تغابن په مدینه کښے نازل شو | (شروع) په نامه ډالله چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ١٨ آیتونه او دوه رکوع دی

ډالله په نامه شروع کوم چه بے حده مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ لَهُ الْمُلْكُ وَ

پاکی بیانوی | ډالله | کوم مخلوق | چه په آسمانونو کښے | او کوم چه | په زمکه کښے دے | ډده دے حکومت | او

ډالله تعالیٰ پاکی بیانوی څهٔ چه په آسمانونو او په زمکه کښے دی. حکومت بوازے ډده دے ، او

لَهُ الْحَمْدُ ۚ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ① هُوَ الَّذِیْ

ده له ده | ستاینه | او هم دے | په هر څیز باندې | قدرت لرونکې دے | هم دے | چا چه

ټول تعریفونه د هغهٔ دی او هغه په هر څیز پوره قدرت لری۔ الله هغه دے چه تاسو ټول ئے

خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

پیدا کړی تاسو | پس ځنې له تاسو نه | کافران دی | او ځنې له تاسو نه | مؤمنان دی | او الله | هغه څه ته | چه تاسو ئې کوئ

پیدا کړئ ، نو ځنې درکښې کافر دی او ځنې مؤمنان دی او الله تعالیٰ ستاسو کارونه وینی

بَصِیْرٌ ② خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ

گوری | پیدا ئے کړل | آسمانونه | او زمکه | په حق سره | او صورتونه ئے جوړ کړو ستاسو

گوری۔ آسمانونه او زمکه ئے سم سم پیدا کړل ، او ستاسو صورتونه

فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۚ وَاِلَیْهِ الْمَصِیْرُ ③ یَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ

نو ښه ئے جوړ کړل | صورتونه ستاسو | او د ده طرف ته | واپس تلل دی | دے پیژنی | هغه څه | چه په آسمانونو کښې

ئے جوړ کړل او ډیر ښائسته ئے جوړ کړل او د هغهٔ طرف ته واپس تلل دی، هغه ته د آسمانونو او د زمکې ټول څیزونه

وَالْاَرْضِ وَیَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ؕ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ

او زمکه کښې دی | او دے پیژنی | څهٔ چه | تاسو پټوئ | او څهٔ چه | تاسو ښکاره کوئ | او الله | پوهه دے

معلوم دی ، او ستاسو د پټو او ښکاره کارونو نه ښهٔ واقف دے او الله تعالیٰ ته د زړونو

بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ④ اَلَمْ یَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ

په راز | د سینو | آیا نه دے راغلے تاسو ته | خبر | د هغه خلقو | چه کافران وو | له دے نه وړاندې

ټول رازونه په ښهٔ شان معلوم دی۔ آیا تاسو ته د مخکنو خلقو خبر راغلے نهٔ دے چه تاسو نه وړاندې ئے کفر کړے وو

فَذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ⑤ ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ

پس وڅکلو دوی | مصیبت | د خپل کار | او دوی د پاره | عذاب | دردناک دے | دا | ځکه چه

نو هغوی د خپلو کارونو په وبال اخته شول او هغوی د پاره دردناک عذاب مقرر دے۔ دا ځکه چه هغوی

كَانَتْ تَّاْتِیْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّنٰتِ فَقَالُوْۤا اَبَشَرٌ یَّهْدُوْنَنَا ؗ

راغلل دوی ته | پیغمبران د دوی | د واضحو نخښو سره | نو دوی وویل | چه آیا بنیادمان به | موږ ته لاره ښائی

له پیغمبران د پراښتو نخښو سره راغلل ، نو وے ویل چه آیا بشر به موږ ته لاره ښائی

فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّاسْتَغْنَی اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ غَنِیٌّ حَمِیْدٌ ⑥ زَعَمَ

پس دوی انکار وکړو | او مخ ئے واړولو | او پرواه ونه کړه | الله | او الله | بے نیازه | ستائیلے شوے دے | گمان وکړو

نو هغوی انکار وکړو او مخ ئے واړولو او الله هم د هغوی پرواه ونه کړه او الله بے پرواه دے د تعریفونو لائق دے۔ د کافرانو خیال

الَّذِیْنَ كَفَرُوْۤا اَنْ لَّنْ یُّبْعَثُوْا ؕ قُلْ بَلٰی وَرَبِّیْ

هغه خلقو | چه منکر دی | چه | دوی به هیڅ کله نهٔ شی راپاڅولے | ووایه | ولے نه | زما د قسم وی په رب زما

دے چه هغوی به (دوباره) هیڅ کله (ژوندی) نهٔ شی راپورته کولے۔ ته ووایه! چه ولے نه او زما د رب قسم دے

لَتُبۡعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلۡتُمۡ ؕ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ

خامخا به پورته کړے شئ تاسو | بیا به | تاسو ته وښودلے شي | هغه څه | چه تاسو به کول | او دا خبره | الله ډ پاره

چه تاسو به خامخا راپاڅولے شئ بیا به درته خپل ټول عملونه په ګوته کولے شي او دا کار الله تعالیٰ ته ډیر آسان

يَسِيۡرٌ ﴿٧﴾ فَاٰمِنُوۡا بِاللّٰهِ وَرَسُوۡلِهٖ وَالنُّوۡرِ الَّذِيۡۤ اَنۡزَلۡنَا ؕ وَاللّٰهُ بِمَا

آسانه ده | پس ایمان راوړئ | په الله | او ډ ده په رسول | او په نور | هغه چه | مونږ نازل کړو | او الله | له هغه څه

دے ، نو په الله تعالیٰ او ډ هغه په رسول او په هغه نور باندې ایمان راوړئ چه مونږ رالیږلے دے او الله تعالیٰ

تَعۡمَلُوۡنَ خَبِيۡرٌ ﴿٨﴾ يَوۡمَ يَجۡمَعُكُمۡ لِيَوۡمِ الۡجَمۡعِ ذٰلِكَ يَوۡمُ

چه تاسو يې کوئ | خبردار دے | په هغه ورځ | چه جمع به کړی تاسو | په ورځ | ډ قیامت | هم دا ده | ورځ

ستاسو ډ کارونو نه خبردے ، په کومه ورځ چه به هغه تاسو ډ جمع کیدو (یعنی ډ قیامت) په ورځ راجمع کړی ، هم دغه ډ (سود)

التَّغَابُنِ ؕ وَمَنۡ يُّؤۡمِنۡ بِاللّٰهِ وَيَعۡمَلۡ صَالِحًا يُّكَفِّرۡ عَنۡهُ سَيِّاٰتِهٖ

ډ ګټې بیلات | او څوک چه | ایمان راوړی | په الله | او عمل وکړی | نیک | نو لرے به کړی | له ده نه | بدیانې ډ ده

زیان ورځ ده . او چا چه په خدائے ایمان راوړے وی او ډ نیکئ کارونه کوی نو الله به ډ هغه ګناهونه لرے کړی

وَيُدۡخِلۡهُ جَنّٰتٍ تَجۡرِيۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَاۤ اَبَدًا ؕ

او داخل به کړی دے | په باغونو کښې | چه بهیږی به | لاندې ډ هغې نه | نهرونه | همیشه به وی | په هغې کښې | همیشه

او هغه به په داسے باغونو کښې داخل کړی چه ډ هغې (ډ ونو) لاندې ولے بهیږی همیشه به پکښې اوسیږی .

ذٰلِكَ الۡفَوۡزُ الۡعَظِيۡمُ ﴿٩﴾ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَكَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَاۤ اُولٰٓئِكَ

هم دا ده | کامیابي | لویه | او کومو خلقو | چه انکار وکړو | او دروغ ئې وګڼړل | زمونږ آیتونه | هم دا خلق دی

دا ډیره لویه کامیابي ده . او چا چه انکار کړے وی او زمونږ آیتونه ئے دروغ ګڼړلی وی نو هغوئ

اَصۡحٰبُ النَّارِ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ؕ وَبِئۡسَ الۡمَصِيۡرُ ﴿١٠﴾ مَاۤ اَصَابَ

دوزخیان | همیشه به وی | په هغې کښې | او بد دے | ځائے ډ ورتلو | نه رسیږی

دوزخیان دی چه تل به پکښې پراته وی او دغه ډیره ناکاره ټیکاونړه ده . (دنیا کښې) هیڅ مصیبت

مِنۡ مُّصِيۡبَةٍ اِلَّا بِاِذۡنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنۡ يُّؤۡمِنۡۢ بِاللّٰهِ يَهۡدِ قَلۡبَهٗ ؕ

هیڅ مصیبت | مګر | په حکم ډ الله | او څوک چه | ایمان راوړی | په الله | ډ هدایت کوی | ډ ده زړه ته

ډ الله تعالیٰ ډ حکم نه بغیر نه راځی او څوک چه په الله تعالیٰ ایمان راوړی هغه ډ ده زړه ته هدایت کوی

وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيۡمٌ ﴿١١﴾ وَاَطِيۡعُوا اللّٰهَ وَاَطِيۡعُوا الرَّسُوۡلَ ۚ فَاِنۡ

او الله | په هر څیز باندې | ښه پوهه دے | او حکم منئ | ډ الله | او حکم منئ | ډ رسول | بیا که چرے

او الله تعالیٰ په هر څیز ډیر ښه پوهه دے . او تاسو ډ الله په وینا عمل کوئ او ډ رسول حکم منئ ، نو که مخ مو

تَوَلَّيۡتُمۡ فَاِنَّمَا عَلٰى رَسُوۡلِنَا الۡبَلٰغُ الۡمُبِيۡنُ ﴿١٢﴾ اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ

تاسو مخ واړوئ | نو بیشکه | په پیغمبر زمونږ | رسول دی | ښکاره | الله | نشته هیڅوک معبود | سوا ډ ده نه

تریے نه واړولو نو زمونږ ډ رسول په ذمه خو بس ښکاره (حکمونه) په ګوته کول دی ، ډ الله تعالیٰ نه سوا بل معبود نشته

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۳﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّ

او په الله باندې | پکار دي چه توکل وکړي | مؤمنان | اے مؤمنانو ! | بیشکه

او ایماندار کسان دې بس په خدائے باندې باور ساتي ۔ اے مومنانو ! ستاسو په ښځو

مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوْهُمْ ۚ وَاِنْ تَعْفُوْا

ځنې ستاسو له بیبیانو نه | او (ځنې) ستاسو له اولاد نه | دُښمنان دي | ستاسو | پس تاسو او ویرېږئ له دوئ نه | او که چرې تاسو معافي وکړئ

او اولاد کښې ځنې ستاسو دُښمنان دي ۔ نو د هغوئ په حقله ویښ وُسېږئ او که معاف وکړئ

وَتَصْفَحُوْا وَتَغْفِرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۴﴾ اِنَّمَاۤ اَمْوَالُكُمْ

او مخ وګرځوئ | او بخښنه وکړئ | نو بیشکه | الله | ډیر بخښونکے | مهربان دے | بیشکه | ستاسو مالونه

او سترګې پټې کړئ او ورته بخښئ ، نو الله بخښونکے مهربان دے ۔ بیشکه ستاسو مالونه او ستاسو

وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۭ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗۤ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۵﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

او ستاسو اولاد | ازمیښت دے | او الله | سره دے | اجر | ډیر لوئے | پس او ویرېږئ | د الله نه

اولاد خو یو ازمیښت دے ، او الله تعالیٰ سره ډیر لوئے اجر دے ۔ نو د الله تعالیٰ نه ویره کوئ

مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوْا وَاَطِيْعُوْا وَاَنْفِقُوْا خَيْرًا لِّاَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَنْ

څومره چه تاسو کېدے شي | او واورئ | او حکم منئ | او خرڅ کوئ | غوره به وي | ستاسو په حق کښې | او څوک چه

څومره چه مو وس رسي او خبره اورئ او حکم منئ او (د الله په لاره کښې) خرڅ کوئ دا به تاسو له غوره وي ۔ او څوک چه

يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰۤىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۱۶﴾ اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ

بچ شي | له شومتیا | د نفس خپل نه | پس هم دوئ دي | کامیابه | که چرې تاسو قرض ورکړئ | الله ته

د نفس د شومتیا نه بچ شي نو هم دغه کسان کامیاب دي ۔ که تاسو الله تعالیٰ له ښه

قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ

قرض | ښه | نو دے به غبرګ کړي دا | تاسو د پاره | او معاف به کړي | تاسو | او الله

قرض ورکوئ نو هغه به دُ درله په څو څو چنده زیاتوي او ستاسو قصور به معاف کوي او الله تعالیٰ

شَكُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۱۷﴾ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۱۸﴾ ع ۲ ۸ ۱۶

ډیر قدردان | ډیر تحمل والا دے | پوهه دے | په پټه | او ښکاره خبره | غالب | خاوند د حکمت دے

ډیر قدردان او ډیر تحمل والا دے په پټ او ښکاره هر څه باندې پوهه دے زبردست دے د حکمت خاوند دے

سُوْرَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سورۃ طلاق په مدینه کښې نازل شوې ده | په دې کښې ۱۲ آیتونه او دوه رکوع دي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(شروع) د الله په نامه چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوْهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ

اے نبی ! | هر کله چه | طلاق ورکړئ تاسو | ښځو ته | پس طلاق ورکوئ دوئ ته | د دوئ د عدت په شروع کښې

اے نبی ! (مسلمانانو ته دوایه !) چه ښځو له طلاق ورکول غوارئ نو د عدت د زمانے نه وړاندې ئے ورکوئ ،

وَاَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ لَا تُخْرِجُوْهُنَّ مِنْ بُيُوْتِهِنَّ

له کورونو د دوی نه | مه اوباسئ تاسو دا ښځې | چه ستاسو رب دے | د الله نه | او او ویریږئ | د عدت | اوشمیر وکړئ

او د عدت (د ورځو) شمیر کوئ، او د الله خپل رب نه ویره ساتئ، او هغوئ د خپلو کورونو نه بهر مه اوباسئ

وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۗ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۗ

د الله | حدونه دی | او دا | ښکاره | (څه) بې حیائي | دا چه دوئ وکړي | مګر | او نه دې خپله وځي

او پخپله دې هم نه وځي خو هله! چه د بې شرمئ کار په ښکاره توګه وکړي ، او دا د الله (مقرر کړي) حدونه دي

وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ۗ لَا تَدْرِيْ لَعَلَّ اللّٰهَ

شاید چه الله | ته نه پوهیږې | په خپل ځان | نو بیشکه دهٔ ظلم وکړو | د الله نه | له حدونو | تیریږي | او څوک چه

او څوک چه د الله د مقرر کړي حدونو نه وړاندې تیرشي نو هغهٔ په ځان زیاتے وکړو تا ته معلومه نهٔ ده، ښائیږي چه الله

يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا (١) فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ

نو اوساتئ دوئ | خپل میعاد ته | بیا هر کله چه دوئ اورسیږي | (څه نوے) خبره | پس له دے نه | پیدا کړي

د دے نه پس یو نوے خبره راپیدا کړي. نو چه هغوئ خپل میعاد ته په رسیدو شي، نو (یا خو) د قاعدے

بِمَعْرُوْفٍ اَوْ فَارِقُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ وَّاَشْهِدُوْا ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنْكُمْ

له خپل قوم نه | دوه انصاف پسند | او ګواهان ونیسئ | په ښه طریقه | یا دوئ جدا کړئ | په ښه طریقه

مطابق هغوئ (په نکاح کښې) باقي پریږدئ یا ئے د قاعدے مطابق جدا کړئ او په خپلو کښې دوه تنه معتبر پرے ګواهان کړئ

وَاَقِيْمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ۗ ذٰلِكُمْ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ

چه ایمان لري | هغه چا ته | چه نصیحت کولے شي په دے سره | هم دا خبره ده | د الله د پاره | ګواهي | او ادا کړئ

او ګواهي سمه د مه هم الله تعالیٰ د پاره ورکوئ، په دے مضمون هغه چا ته نصیحت کیږي چه په الله تعالیٰ او په

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۙ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا (٢)

لاره د خلاصي | ده د پاره | نو دے به جوړه کړي | د الله نه | او څوک چه ویریږي | د آخرت | او په ورځ | په الله

ورځ د قیامت ایمان لرونکی ، او څوک چه د الله تعالیٰ نه ویره کوي نو الله ورله د خلاصي لاره راوباسي

وَّيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۗ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ

په الله باندې | توکل کوي | او څوک چه | چه ده ته به ګمان هم نهٔ وي | له هغه ځائے نه | او رزق به ورکړي ده ته

او ده ته داسے ځایه نه ورته روزي ورکوي چه د هغهٔ پرے ګمان هم نهٔ راځي، او څوک چه په الله تعالیٰ باور ساتي نو هغهٔ له

فَهُوَ حَسْبُهٗ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ ۗ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ

د هر څیز د پاره | الله | مقرر کړے ده | بیشکه | خپل حکم | پوره کوونکے دے | بیشکه الله | پس الله بس دے ده له

یوازے الله کافي دے، الله خپل کار (په هر حال کښې) سرته رسوي ، الله هر څیز له یو اندازه مقرر

قَدْرًا (٣) وَالّٰٓـِٔيْ يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيْضِ مِنْ نِّسَآئِكُمْ اِنِ

که چرے | له ښځو ستاسو نه | له حیض نه | چه نا امیده شوے | او کومے ښځے | یو اندازه

کړے ده. او ستاسو په طلاقو شوو ښځو کښے څوک چه د حیض نه مایوسه شوي وي که چرے

ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ ۙ وَّالّٰٓئِيْ لَمْ يَحِضْنَ ۭ

تاسو څه شک وی | نو د دوی عدت دے | درے | میاشتے | او د هغه ښځو | چه لا ورته حیض نه وی راغلے

ستاسو شک وی نو د هغوی عدت درے میاشتے دے او د غسے د هغه ښځو چه جامے لا راغلی نه وی

وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۭ وَمَنْ يَّتَّقِ

او چه د حمل والا دی | د دوی عدت دا دے | چه وځیګوی دوی | حمل خپل | او څوک چه | ویریږی

او د اُمید وارو ښځو میعاد دا دے ، چه اولاد ئے وشی ، او څوک چه د الله نه

اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ۝٤ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗٓ

د الله نه | (نو) دے به پیدا کړی | د ده د پاره | په کار د ده کښے | آسانی | هم دا دے | حکم د الله | چه ده نازل کړو دا

ویره کوی نو الله به د هغه په هر کار کښے آسانی پیدا کړی ، دا د الله حکم دے چه تاسو ته ئے

اِلَيْكُمْ ۭ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗٓ

ستاسو طرف ته | او څوک چه ویریږی | د الله نه | نو دے به لرے کړی | له ده نه | بدیانے د ده | او زیات به ورکوی | ده ته

رالیږلے دے او څوک چه د الله نه ویره ساتی نو الله به ترے نه ګناهونه لرے کړی او غټ اجر به ورته

اَجْرًا ۝٥ اَسْكِنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُّجْدِكُمْ

اجر | او ساتئ دغه ښځے | کوم ځائے چه | تاسو اوسیږئ | په اندازه د طاقت خپل

ورکړی ، دغه (طلاقے شوے) ښځے د خپل حیثیت مطابق هغه ځائے کښے اوساتئ کوم ځائے چه تاسو اوسیږئ

وَلَا تُضَاۗرُّوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْا عَلَيْهِنَّ ۭ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوْا

او تاسو دوی له تکلیف مه ورکوئ | چه سختی وکړئ | په دوی باندے | او که چرے دوی وی | حمل والا | پس خرچ کوئ

او د هغوی د تنګولو د پاره ورله تکلیف مه ورکوئ ، او که د هغوی خیټه وی نو خرچ خوراک

عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوْهُنَّ

په دوی باندے | تر دے چه | دوی وځیګوی | حمل خپل | بیا که چرے دوی تے ورکوی | تاسو د پاره | نو ورکړئ دوی ته

ورکوئ ، تر دے چه اولاد ئے پیدا شی ، بیا که هغوی تاسو له (دغه) ماشوم پالی نو خپل (مناسب)

اُجُوْرَهُنَّ ۚ وَاْتَمِرُوْا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوْفٍ ۚ وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ

مزدوری د دوی | او مشوره وکړئ | په خپل مینځ کښے | په ښه طریقه | او که چرے | سختی وکړه تاسو | نو تے به ورکړی

اُجرت ورله ورکوئ او په خپل مینځ کښے د رواج مطابق اجر خلاصوئ او که یو بل سره مو سختی راواخسته نو بله ښځه

لَهٗٓ اُخْرٰى ۝٦ لِيُنْفِقْ ذُوْ سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهٖ ۭ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ

ده ته | بله ښځه | او خرچ دِ وکړی | خاوند د فراخئ | د خپلے فراخئ مطابق | او هغه چه | تنګ کړے شو | په ده

به (د ماشوم) پالنه کوی. مالدار له د خپلے جائے مطابق خرچه ورکول پکار دی او د چا چه لاس تنګ وی (آمدنی

رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّآ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ۭ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَآ

رزق د ده | نو دے دِ خرچ وکړی | له هغه نه | چه ورکړی دے ده ته | الله | تکلیف نه ورکوی | الله | هیچا ته | مګر موافق د هغه څه

ئے کمه وی) نو پکار دی چه الله څه ورکړی وی د هغے مطابق دِ خرچ خوراک ورکوی الله په چا باندے زیات بار نه اچوی خو څومره

اٰتٰىهَا ؕ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا ۟﴿۷﴾ وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ ع ۱۷

چه دة له ئے ورکړے دی | ډیر زر به پیدا کړی | الله | د تنګئ نه پس | آسانی | او څومره | کلی دی | چه نافرمانی ئے وکړه

چه ئے ورته (توفیق) ورکړے دی۔ الله به ورته د تنګئ نه پس فراخی راولی۔ او څومره کلی دی چه د خپل رب او د

عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيْدًا ۙ وَّعَذَّبْنٰهَا

د خپل رب د حکم | او د هغه د رسولانو (د حکم) نه | نو مونږ حساب واخستو د دوی نه | حساب | سخت | او مونږ عذاب ورکړو دوی ته

هغهٔ د پیغمبرانو د حکم نه ئے مخ واړولو نو مونږ ورسره سخت حساب وکړو او مونږ هغوی ته

عَذَابًا نُّكْرًا ﴿۸﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا ﴿۹﴾

عذاب | ډیر خراب | پس دوی وڅکلو | وبال | د خپل کار | او وو | انجام | د دوی د کار | نقصان

ډیره درنه سزا ورکړه۔ غرض دا چه هغوی د خپلو کارونو په وبال کښې راګیر شول او انجام ئے دا چه تاوان ئے وچت کړو

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ ۚۛ مع ۱۲

تیار کړے دے | الله | د دوی د پاره | عذاب | سخت | پس اوویریږئ | د الله نه | اے د عقل خاوندانو!

الله تعالیٰ هغوی له سخت عذاب تیار کړے دے، نو د الله تعالیٰ نه ویره کوئ اے هوښیارانو!

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۛ قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿۱۰﴾ رَّسُوْلًا يَّتْلُوْا

چه | ایمان مو راوړے دے | بیشکه نازل کړے دے | الله | ستاسو طرف ته | نصیحت | (یعنی) یو رسول | چه لولی

چه ایمان مو راوړے دے، الله تعالیٰ تاسو ته نصیحت نامه رالیږلے ده او رسول ئے رالیږلے دے چه تاسو ته

عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

په تاسو باندې | د الله آیتونه | واضحه | د پاره د دې چه راوباسی | هغه خلق | چه ایمان ئے راوړو | او عمل ئے وکړو | نیک

د الله څرګند حکمونه اوروی، چه د ایمان او د نیک عمل خاوندان د

مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ وَمَنْ يُّؤْمِنْ ۢ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا

له تیارو نه | طرف د رڼا ته | او څوک | چه ایمان راوړی | په الله | او عمل وکړی | نیک

تیارو نه رڼا ته راوباسی او څوک چه په الله تعالیٰ ایمان راوړی او د نیکئ کار ونه کوی

يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ

نو داخل به کړی دے | په باغونو کښې | چه بهیږی به | لاندې د هغې نه | نهرونه | همیشه به وی | په هغې کښې | همیشه همیشه

هغوی به داسې باغونو کښې داخل کړی چه د هغې د اونو لاندې به ویالې بهیږی، تل تر تله به پکښې اوسیږی

قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ﴿۱۱﴾ اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ

بیشکه ښه ورکړے دے | الله | دهٔ ته | رزق | الله | هغه ذات دے | چه پیدا ئے کړل | اووهٔ | آسمانونه | او زمکه (هم)

بیشکه چه دغه سړی له الله ډیره ښه روزی ورکړه۔ الله هغه ذات دے چه اووهٔ آسمانونه ئے پیدا کړی دی او د هغوی په شان

مِثْلَهُنَّ ؕ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ

په شان د دے | ښکته راځی | (د دهٔ) حکم | د دوی په مینځ کښې | چه تاسو پوهه شئ | بیشکه الله | په هر څیز باندې

زمکه هم۔ په دے ټولو کښې د الله حکمونه راکوزیږی چه تاسو ته معلومه شی چه الله تعالیٰ په هر څهٔ قدرت

ع ٢ ٥ ١٨

قَدِيرٌ ۙ وَّ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَیْءٍ عِلْمًا ⑫ ؏

قادر دے | او چه بیشکه الله | احاطه کړے دے | په هر څیز باندې | په علم سره.

لری ، او د الله تعالیٰ علم د هر څیز نه را چاپیره شوے دے.

سُوْرَةُ التَّحْرِيْمِ مَدَنِيَّةٌ (۱۰۷) | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اِثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سوره تحریم په مدینه کښے نازل شو | (شروع) د الله په نامه چه لوئ مهربان د ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ۱۲ آیتونه او ۲ رکوع دی

د الله په نامه شروع کوم چه لوئ مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَاۤ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ۚ تَبْتَغِیْ مَرْضَاتَ

اے نبی ! | ته ولے حرام کوے | هغه څه چه حلال کړی د الله | تا د پاره | ته غواړے | رضامندی

اے نبی ! کوم څیز چه درله خدائے حلال کړے دے هغه ولے حراموے ؟ ته خپلے بیبیانے خوشحالول

اَزْوَاجِكَ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ① قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ

د بیبیانو خپلو | او الله | بخښونکے | مهربان دے | بیشکه واجب کړل | الله | تاسو د پاره | ماتول | د قسمونو ستاسو

غواړے ، او الله بخښونکے مهربان دے ، الله تعالیٰ تاسو له قسمونه ماتول مقرر کړی دی.

وَاللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ② وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ

او الله | ستاسو مالک دے | او هم دے | پوهه | د حکمت خاوند دے | او هغه کله چه پټه ووئیله | نبی

او الله تعالیٰ ستاسو کارساز دے او دے پوهه د حکمت خاوند دے ، او هغه وخت را یاد کړه چه پیغمبر خپلے

اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا ۚ فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ

څنو بیبیانو خپلو ته | یوه خبره | بیا هر کله چه | خبر ئې ورکړو | هغه خبره | او ظاهر کړله هغه | الله

یوے بی بی ته پټه خبره وکړه ، بیا چه هغے دغه خبره (چا بل چا ته) ښکاره کړه او الله تعالیٰ په

عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ وَاَعْرَضَ عَنْۢ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ

په نبی باندې | نو (نبی) وښودله | څه د دغے خبرے | او مخ ئے واړولو | څه د دغے خبرے نه | بیا هر کله چه | نبی وښودله دغه ته | هغه خبره

دے باندې پیغمبر خبر کړو نو پیغمبر د هغے یو کا برخه ښکاره کړه او بله ئے ښکاره نه کړه بیا چه پیغمبر هم هغے بی بی ته خبره وښودله

قَالَتْ مَنْ اَنْۢبَاَكَ هٰذَا ؕ قَالَ نَبَّاَنِیَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ③ اِنْ تَتُوْبَاۤ

نو هغے ووئیل | چا وښودله تا ته | دا خبره ؟ | نبی ووئیل | وښودله ما ته | پوهه | خبردار (خدائے) | که چرے تاسو دواړه توبه وکړئ

نو هغے ورته ووئیل چه دا حال درته چا ووئیلو ؟ پیغمبر ووئیل چه د علم خاوند خبردار (خدائے) را ته حال ووئیلو ، اے دواړه

اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوْبُكُمَا ۚ وَاِنْ تَظٰهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ

د الله په وړاندې | پس بیشکه کاږه شوی دی | زړونه ستاسو | او که چرے | تاسو د یو بل مدد وکړو | د نبی خلاف | نو بیشکه

بیبیانو ! که تاسو د الله په وړاندې توبه ووئیستله نو ستاسو زړونه هسے هم (اګر چه) کاږه شوی دی او که چرے تاسو دواړو د رسول خلاف د یو

اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰىهُ وَجِبْرِيْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ

هم الله دے | مدد ګار د ده | او جبرائیل | او نیکان | مؤمنان | او فرښتے (هم) | پس له دے نه

بل مدد کوئ نو (یاد ساتئ چه) الله تعالیٰ د پیغمبر مدد ګار دے او جبرائیل او نیکان مؤمنان او د دے نه پس فرښتے هم د ده

ظَهِيْرٌ ﴿٤﴾ عَسٰى رَبُّهٗٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُّبْدِلَهٗٓ اَزْوَاجًا

مل دگار ے دی | نزدے دے | چه رب ددهٔ | که چیرے (نبی) تاسو له طلاق ورکړی | نو الله به ورله بدله کښی ورکړی دهٔ ته | بیبیانے

مل دگار ے دی. داکیدے شی چه که پیغمبر تاسو له طلاق ورکړی نو الله به ورله ستاسو په عوض کښے غوره

خَيْرًا مِّنْكُنَّ مُسْلِمٰتٍ مُّؤْمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ تٰٓئِبٰتٍ عٰبِدٰتٍ سٰٓئِحٰتٍ ثَيِّبٰتٍ

غوره | له تاسو | فرمانبردارے | باور کوونکے | دُعا کوونکے | توبه کوونکے | عبادت گذارے | روژه دارے | کونډے

بیبیانے ورکړی مسلمانانے ، مؤمنانے ، فرمان منونکے توبه ویستونکے عبادت کوونکے روژه لرونکے خاوندانو

وَّاَبْكَارًا ﴿٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَّقُوْدُهَا

او پیغلے | اے د ایمان خاوندانو! | وساتئ تاسو | خانونه خپل | او خپل کور والا | له اورنه | چه خشاک د هغے به

نه پاتے او پیغلے. اے مؤمنانو ! خپل خانونه او خپل کور والا د هغے اور نه اوساتئ چه د هغے خشاک

النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَآ

خلق | او کانړی دی | په دے (مقرر دی) | فرښتے | سخت خویه | زور آورے | چه نافرمانی نهٔ کوی | د الله څه چه

بنیادم او کانړی دی ، په هغے باندے سخت خویه مضبوطے فرښتے مقررے دی چه په هیڅ کار کښے د الله تعالیٰ

اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَعْتَذِرُوا

د حکم ورکړی دوی ته | او دوی کوی | د څهٔ چه دوی ته حکم وکړے شی | اے کافرانو ! | تاسو بهانے مهٔ جوړوئ

نافرمانی نهٔ کوی او هم هغه کار کوی د کوم چه هغوی ته حکم کولے شی اے کافرانو ! نن ورځ عذر معذرت

الْيَوْمَ ۭ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ع ٧ ١٩

نن ورځ | بیشکه تاسو ته به بدله ورکولے شی | د هغهٔ څهٔ | چه تاسو به کول | اے د ایمان خاوندانو!

مهٔ کوئ ، تاسو ته خو بس هیله د خپلو کارونو سزا ورکیدے شی اے مؤمنانو !

تُوْبُوْٓا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا ۭ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ

تاسو توبه کړئ | د الله په وړاندے | توبه | رښتینے | اُمید دے چه | ستاسو رب به | لرے کړی | له تاسو نه | گناهونه ستاسو

د الله په وړاندے رښتینے توبه اوباسئ . اُمید دے چه ستاسو رب ستاسو گناهونه له تاسو نه لرے کړی

وَيُدْخِلَكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ

او داخل به کړی تاسو | باغونو ته | چه بهیږی به | لاندے د هغے نه | نهرونه | په هغه ورځ | چه نهٔ به رسوا کوی | الله

او تاسو به په داسے باغونو کښے داخل کړی چه د هغے لاندے به ویالے بهیږی . په هغه ورځ به الله تعالیٰ نبی

النَّبِيَّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۚ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ

خپل نبی | او هغه کسان چه | ایمان ئے راوړے | د دهٔ سره | نور د دوی به | منډے وهی | د دوی نه وړاندے

او د هغهٔ مؤمنان ملگری نهٔ شرموی . خپل نور به ترے نه وړاندے او ښی طرف ته روان

وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۚ

او د دوی ښی طرف ته | دوی به وائی | اے زمونږه ربه! | پوره کړه | مونږ ته پاره | نور زمونږ | او وبخښه مونږ

دی ، او دا به وائی چه اے زمونږه ربه ! دا رڼا زمونږ تر آخره پورے قائمه ساته او بخښنه راته وکړه

إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ

بیشکه ته | په هرڅیز باندې | قادر یې ! | اے نبي ! | جهاد کوئ | کافرانو | او منافقانو سره

ته په هرڅه پوره پوره قدرت لرے . اے پیغمبره ! د کافرانو او منافقانو سره جهاد کوه .

وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ⑨ ضَرَبَ ٱللَّهُ

او سختي کوه | په دوئ باندې | او ځائے د دوئ | دوزخ دے | او بد دے | ځائے د ورتلو | بیان کړو | الله

او په هغوئ سختي کوه او د هغوئ ټیکاؤ به دوزخ دے او هغه ډیر خراب ځائے دے . الله تعالیٰ کافرانو د

مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ٱمْرَأَتَ نُوحٍ وَٱمْرَأَتَ لُوطٍ ۖ كَانَتَا تَحْتَ

یو مثال | د هغه کسانو | چه منکر دی | د ښځې د نوح | او د ښځې د لوط | وے دا دواړه | د لاندې د نکاح

پاره د نوح د ښځې او د لوط د ښځې مثال بیان فرمائی . هغه دواړه زمونږ له

عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَٰلِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا

د دوؤ بندګانو | زمونږ له بندګانو نه | چه دواړه نیکان وو | پس دے دواړو ښځو خیانت وکړو د دوی سره | نو هغه دواړه په کار رانغلل

بندګانو نه د دوؤ نیکانو بندګانو په نکاح کښې وے ، مګر هغوئ دواړو د دوئ حق ضائع کړو نو هغه دواړه بندګان

عَنْهُمَا مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا وَقِيلَ ٱدْخُلَا ٱلنَّارَ مَعَ ٱلدَّٰخِلِينَ ⑩

د دوئ | د الله په مقابله کښې | هیڅ هم | او حکم وشو | چه تاسو دواړه داخلې شئ | اور ته | داخلیدونکو سره

د الله په مقابله کښې د هغوئ هیڅ په کار رانغلل او ورته وویلے شو چه د نورو ننوتونکو سره تاسو هم دوزخ ته ورننوزئ .

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱمْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ

او بیان کړو | الله | یو (بل) مثال | د هغه کسانو د پاره | چه ایمان ئے راوړے دے | د فرعون د ښځې | هر کله چه

او الله تعالیٰ مؤمنانو د پاره د فرعون د ښځې مثال پیش کوی ، هر کله چه

قَالَتْ رَبِّ ٱبْنِ لِى عِندَكَ بَيْتًا فِى ٱلْجَنَّةِ وَنَجِّنِى مِن فِرْعَوْنَ

دے وویل | اے زما ربه ! | جوړ کړه | ما د پاره | د خپل ځان سره | یو کور | په جنت کښې | او خلاص کړه ما ته | له فرعون نه

هغې دعا وغوښتله چه اے زما ربه ! ما له په جنت کښې په خپل خوا کښې یو کور جوړ کړه او ما د فرعون او د هغه د

وَعَمَلِهِۦ وَنَجِّنِى مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ⑪ وَمَرْيَمَ ٱبْنَتَ عِمْرَٰنَ

او د ده د عمل نه | او خلاصے را کړه ما ته | له قوم ظالم نه | او د مریم لور د عمران

(کافرانه) عمل نه بچ وساته او ما د ظالمانو نه هم بچ وساته . او بل د مریم مثال ورکوی چه د

ٱلَّتِىٓ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ

چا چه | بچ ساتلے وو | خپل ننګ ناموس | نو مونږ پوک وهلو | په دے کښې | خپل روح | او دے تصدیق وکړو

عمران لور وه چه خپل ننګ ناموس ئے بچ ساتلے وو نو مونږ (د هغې) په (ګریوان) کښې خپل روح پوک وهلو او هغې د

بِكَلِمَٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِۦ وَكَانَتْ مِنَ ٱلْقَٰنِتِينَ ⑫

د خبرو | د رب خپل | او د ده د کتابونو | او دا وه | له فرمانبردارو نه

خپل رب خبرے او کتابونه ومنل او هغه له فرمانبردارو نه وه